

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1931 z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie wykonania art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga 1
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1932 z dnia 10 grudnia 2018 r. uchylające rozporządzenie (UE) nr 667/2010 w sprawie pewnych środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei 8
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1933 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 356/2010 wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1934 z dnia 10 grudnia 2018 r. dotyczące wykonania art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/735 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1935 z dnia 7 grudnia 2018 r. ustanawiające formularze, o których mowa w rozporządzeniu Rady (UE) 2016/1103 wdrażającym wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1936 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 371/2011 w odniesieniu do maksymalnego limitu dimetyloaminoetanolu (DMAE) ⁽¹⁾ 34
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1937 z dnia 10 grudnia 2018 r. zastępujące załącznik X do rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych 36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/1938 z dnia 18 września 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony odnośnie do przyjęcia zalecenia w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017) 38
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1939 z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie wsparcia Unii na rzecz upowszechnienia i skutecznego wdrożenia Międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądowego 41
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1940 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga 47
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1941 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/610 w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej 54
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1942 z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania i zmiany decyzji 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) 56
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1943 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2303 w sprawie wsparcia stałego wykonywania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013) oraz decyzji Rady Wykonawczej OPCW EC-M-33/DEC.1 dotyczącej zniszczenia broni chemicznej należącej do Syrii, w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 58
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1944 z dnia 10 grudnia 2018 r. uchylająca decyzję 2010/127/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei 60
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1945 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii 61
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/1946 z dnia 10 grudnia 2018 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/740 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym 62

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2018/1931

z dnia 10 grudnia 2018 r.

w sprawie wykonania art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1183/2005.
- (2) W następstwie przeglądu autonomicznych środków ograniczających ustanowionych w art. 2b rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 należy zmienić uzasadnienia dotyczące ośmiu osób wymienionych w załączniku Ia do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005. Ponadto informacje dotyczące wszystkich osób wymienionych w tym załączniku powinny zostać uaktualnione.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik Ia do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz w załączniku Ia do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 zastępuje się wykazem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK Ia

WYKAZ OSÓB, PODMIOTÓW I ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2b

A. Osoby

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Ilunga Kampete	alias Gaston Hughes Ilunga Kampete; alias Hugues Raston Ilunga Kampete. Data urodzenia: 24.11.1964. Miejsce urodzenia: Lubumbashi (DRK). Wojskowy dokument tożsamości nr: 1-64-86-22311-29. Obywatelstwo: DRK. Adres: 69, avenue Nyangwile, Kinsuka Mimosas, Kinshasa/Ngaliema, RDC.	Jako dowódca Gwardii Republikańskiej (GR) Ilunga Kampete był odpowiedzialny za rozmieszczone w terenie oddziały GR, które użyły siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuściły się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Ilunga Kampete brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	12.12.2016
2.	Gabriel Amisi Kumba	alias Gabriel Amisi Nkumba; »Tango Fort«; »Tango Four«. Data urodzenia: 28.5.1964. Miejsce urodzenia: Malela (DRK). Wojskowy dokument tożsamości nr: 1-64-87-77512-30. Obywatelstwo: DRK. Adres: 22, avenue Mbenseke, Ma Campagne, Kinshasa/Ngaliema, RDC.	Był dowódca 1. strefy obrony kongijskiej armii (FARDC), która użyła siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuściła się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Gabriel Amisi Kumba brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lipcu 2018 r. Gabriel Amisi Kumba został mianowany zastępcą szefa sztabu Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Kongo (FARDC), odpowiedzialnym za operacje i wywiad.	12.12.2016
3.	Ferdinand Ilunga Luyoyo	Data urodzenia: 8.3.1973. Miejsce urodzenia: Lubumbashi (DRK). Nr paszportu: OB0260335 (ważny od 15 kwietnia 2011 r. do 14 kwietnia 2016 r.). Obywatelstwo: DRK. Adres: 2, avenue des Orangers, Kinshasa/Gombe, RDC.	Jako dowódca organu zajmującego się tłumieniem zamieszek <i>Légion Nationale d'Intervention</i> Narodowej Policji Kongo (PNC) Ferdinand Ilunga Luyoyo był odpowiedzialny za użycie siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuszczenie się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Ferdinand Ilunga Luyoyo brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lipcu 2017 r. Ferdinand Ilunga Luyoyo został mianowany dowódcą zespołu PNC odpowiedzialnego za ochronę instytucji i urzędników wysokiego szczebla.	12.12.2016

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
4.	Celestin Kanyama	alias Kanyama Tshisiku Celestin; Kanyama Celestin Cishiku Antoine; Kanyama Cishiku Bilolo Célestin; Esprit de mort. Data urodzenia: 4.10.1960. Miejsce urodzenia: Kananga (DRK). Obywatelstwo: DRK. Nr paszportu: OB0637580 (ważny od 20 maja 2014 r. do 19 maja 2019 r.). Otrzymał wizę Schengen nr 011518403 wydaną 2 lipca 2016 r. Adres: 56, avenue Usika, Kinshasa/Gombe, RDC.	Jako komisarz Narodowej Policji Konga (PNC) Celestin Kanyama był odpowiedzialny za użycie siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuszczenie się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Celestin Kanyama brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lipcu 2017 r. Celestin Kanyama został mianowany dyrektorem generalnym szkół policji państwowej.	12.12.2016
5.	John Numbi	alias John Numbi Banza Tambo; John Numbi Banza Ntambo; Tambo Numbi. Data urodzenia: 16.8.1962. Miejsce urodzenia: Jadotville-Likasi-Kolwezi (DRK). Obywatelstwo: DRK. Adres: 5, avenue Oranger, Kinshasa/Gombe, RDC.	Były inspektor generalny Narodowej Policji Konga (PNC), John Numbi, był szczególnie zaangażowany w kampanię brutalnego zastraszania podczas wyborów gubernatorów w czterech prowincjach DRK (tworzących wcześniej prowincję Katanga) w marcu 2016 r. i jako taki jest odpowiedzialny za utrudnianie opartych na konsensusie i pokojowych rozwiązań zmierzających do przeprowadzenia w DRK wyborów. W lipcu 2018 r. John Numbi został mianowany inspektorem generalnym Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC).	12.12.2016
6.	Roger Kibelisa	alias Roger Kibelisa Ngambaswi. Data urodzenia: 9.9.1959. Miejsce urodzenia: Fayala (DRK). Obywatelstwo: DRK. Adres: 24, avenue Photopao, Kinshasa/Mont Ngafula, RDC.	Jako dyrektor ds. wewnętrznych Narodowych Służb Wywiadowczych (ANR) Roger Kibelisa jest zaangażowany w kampanię zastraszania członków opozycji prowadzoną przez funkcjonariuszy ANR, w tym bezprawne zatrzymania i aresztowania. Roger Kibelisa podważał zatem praworządność oraz utrudniał oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów.	12.12.2016
7.	Delphin Kaimbi	alias Delphin Kahimbi Kasagwe; Delphin Kayimbi Demba Kasangwe; Delphin Kahimbi Kasangwe; Delphin Kahimbi Demba Kasangwe; Delphin Kasagwe Kahimbi. Data urodzenia: 15.1.1969 (lub: 15.7.1969). Miejsce urodzenia: Kiniezire/Goma (DRK). Obywatelstwo: DRK. Nr paszportu dyplomatycznego: DB0006669 (ważny od 13 listopada 2013 r. do 12 listopada 2018 r.). Adres: 1, 14eme rue, Quartier Industriel, Linete, Kinshasa, RDC.	Były szef organu wywiadu wojskowego (byłego DEMIAP), stanowiącego część Narodowego Centrum Operacji, struktury dowodzenia i kontrolowania odpowiedzialnej za bezprawne aresztowania i brutalne represje w Kinszasie we wrześniu 2016 r. oraz odpowiedzialnej za siły, które brały udział w zastraszaniu oraz bezprawnych aresztowaniach, utrudniając oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów. W lipcu 2018 r. Delphin Kaimbi został mianowany zastępcą szefa sztabu w Sztapie Generalnym FARDC, odpowiedzialnym za wywiad.	12.12.2016

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
8.	Evariste Boshab, były wicepremier i minister spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa	alias Evariste Boshab Mabub Ma Bileng Data urodzenia: 12.1.1956. Miejsce urodzenia: Tete Kalamba (DRK). Obywatelstwo: DRK. Paszport dyplomatyczny nr: DP0000003 (ważny: 21 grudnia 2015 r. – traci ważność: 20 grudnia 2020 r.). Wiza Schengen utraciła ważność 5.1.2017. Adres: 3, avenue du Rail, Kinshasa/Gombe, RDC.	Z racji pełnionej funkcji wicepremiera i ministra spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa od grudnia 2014 r. do grudnia 2016 r., Evariste Boshab był oficjalnie odpowiedzialny za służby policji i bezpieczeństwa oraz koordynowanie działalności gubernatorów prowincji. Z racji pełnionej funkcji odpowiadał za aresztowania działaczy i członków opozycji, jak również za nieproporcjonalne użycie siły, w tym między wrześniem 2016 r. a grudniem 2016 r. w reakcji na demonstracje w Kinszasie, w wyniku czego wiele osób cywilnych zostało zabitych lub rannych przez służby bezpieczeństwa. Evariste Boshab brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	29.5.2017
9.	Alex Kande Mupompa, były gubernator Kasai Central (Środkowego Kasai)	alias Alexandre Kande Mupomba; alias Kande-Mupompa. Data urodzenia: 23.9.1950. Miejsce urodzenia: Kananga (DRK). Obywatelstwo: DRK i belgijskie. Nr paszportu DRK: OP0024910 (ważny: 21 marca 2016 r. – traci ważność: 20 marca 2021 r.). Adresy: Messidorlaan 217/25, 1180 Uccle, Belgium 1, avenue Bumba, Kinshasa/Ngaliema, RDC.	Jako gubernator Środkowego Kasai do października 2017 roku Alex Kande Mupompa był odpowiedzialny za nieproporcjonalne stosowanie siły, brutalne represje i egzekucje pozasądowe popełniane przez siły bezpieczeństwa oraz PNC w Środkowym Kasai od sierpnia 2016 roku, w tym zabójstwa na terytorium Dibaya w lutym 2017 roku. Alex Kande Mupompa brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	29.5.2017
10.	Jean-Claude Kazembe Musonda, były gubernator Haut-Katanga	Data urodzenia: 17.5.1963. Miejsce urodzenia: Kashobwe (DRK). Obywatelstwo: DRK. Adres: 7891, avenue Lubembe, Quartier Lido, Lubumbashi, Haut-Katanga, RDC.	Jako gubernator Haut Katanga do kwietnia 2017 r., Jean-Claude Kazembe Musonda odpowiadał za nieproporcjonalne użycie siły i brutalne represje stosowane przez siły bezpieczeństwa i PNC w Haut Katanga, w tym między 15 a 31 grudnia 2016 r., gdy 12 osób cywilnych zabito a 64 rannych w wyniku użycia zbrojnej siły przez siły bezpieczeństwa wraz z agentami PNC w reakcji na protesty w Lubumbashi. Jean-Claude Kazembe Musonda brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	29.5.2017

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
11.	Lambert Mende, minister komunikacji i mediów oraz rzecznik rządu	alias Lambert Mende Omalanga Data urodzenia: 11.2.1953. Miejsce urodzenia: Okolo (DRK). Paszport dyplomatyczny nr: DB0001939 (wydany: 4 maja 2017 r. — traci ważność: 3 maja 2022 r.). Obywatelstwo: DRK. Adres: 20, avenue Kalongo, Kinshasa/Ngaliema, RDC.	Jako minister komunikacji i mediów od 2008 r. Lambert Mende odpowiada za represyjną politykę medialną, która narusza prawo do wolności słowa i informacji oraz podważa kompromisowe i pokojowe rozwiązanie na rzecz wyborów w DRK. W dniu 12 listopada 2016 r. przyjął dekret, który ogranicza możliwość nadawania programów w DRK przez zagraniczne media. Z naruszeniem porozumienia politycznego zawartego w dniu 31 grudnia 2016 r. między prezydencką większością a partiami opozycyjnymi, według stanu na październik 2018 r., szereg mediów nie wznowiło transmisji. Z racji pełnionej funkcji ministra komunikacji i mediów Lambert Mende odpowiada zatem za utrudnianie wypracowania kompromisowego i pokojowego rozwiązania na rzecz wyborów w DRK, w tym poprzez akty represji.	29.5.2017
12.	Generał brygady Eric Ruhorimbere, zastępca dowódcy 21. regionu wojskowego (Mbuj-Mayi)	alias Eric Ruhorimbere Ruhanga; Tango Two; Tango Deux. Data urodzenia: 16.7.1969. Miejsce urodzenia: Minembwe (DRK). Wojskowy dokument tożsamości nr: 1-69-09-51400-64. Obywatelstwo: DRK. Nr paszportu DRK: OB0814241. Adres: Mbujimayi, Kasai Province, RDC.	Jako zastępca dowódcy 21. regionu wojskowego od września 2014 r. do lipca 2018 r., Eric Ruhorimbere odpowiadał za nieproporcjonalne użycie siły i egzekucje pozasądowe dokonywane przez siły FARDC, zwłaszcza przeciwko milicji Nsapu oraz kobietom i dzieciom. Eric Ruhorimbere brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lipcu 2018 r., Eric Ruhorimbere został mianowany dowódcą sektora operacyjnego Nord Equateur.	29.5.2017
13.	Ramazani Shadari, były wicepremier i minister spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa	alias Emmanuel Ramazani Shadari Mulanda; Shadary. Data urodzenia: 29.11.1960. Miejsce urodzenia: Kasongo (DRK). Obywatelstwo: DRK. Adres: 28, avenue Ntela, Mont Ngafula, Kinshasa, RDC.	Jako wicepremier oraz minister spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa do lutego 2018 r. Ramazani Shadari był oficjalnie odpowiedzialny za służby policji i bezpieczeństwa oraz koordynowanie działalności gubernatorów prowincji. Z racji pełnionej funkcji był odpowiedzialny za aresztowania działaczy i członków opozycji, a także za nieproporcjonalne użycie siły, takie jak w przypadku brutalnego rozprawienia się z członkami ruchu Bundu Dia Kongo (BDK) w Środkowym Kongo, za represje w Kinszasie w okresie od stycznia do lutego 2017 r. oraz nieproporcjonalne użycie siły i brutalne represje w prowincjach Kasai. Z racji pełnionej funkcji Ramazani Shadari brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lutym 2018 r. Ramazani Shadari objął stanowisko stałego sekretarza <i>Parti du peuple pour la reconstruction et le développement</i> (PPRD).	29.5.2017

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
14.	Kalev Mutondo, szef (formalnie dyrektor generalny) Narodowych Służb Wywiadowczych (National Intelligence Service – ANR)	alias Kalev Katanga Mutondo, Kalev Motono, Kalev Mutundo, Kalev Mutoid, Kalev Mutombo, Kalev Mutond, Kalev Mutondo Katanga, Kalev Mutund. Data urodzenia: 3.3.1957. Obywatelstwo: DRK. Nr paszportu: DB0004470 (wydany: 8 czerwca 2012 r. — traci ważność: 7 czerwca 2017 r.). Adres: 24, avenue Ma Campagne, Kinshasa, RDC.	Jako długoletni szef Narodowych Służb Wywiadowczych (ANR), Kalev Mutondo bierze udział w arbitralnym aresztowaniu, zatrzymaniu i złym traktowaniu członków opozycji, członków społeczeństwa obywatelskiego i innych osób oraz ponosi odpowiedzialność za takie działania. Podważa on zatem praworządność oraz utrudnia oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów, jak również bierze udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	29.5.2017

B. Podmioty

[...].

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2018/1932**z dnia 10 grudnia 2018 r.****uchylające rozporządzenie (UE) nr 667/2010 w sprawie pewnych środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2018/1944 z dnia 10 grudnia 2018 r. uchylającą decyzję 2010/127/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 grudnia 2009 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwana dalej „RB ONZ”) przyjęła rezolucję nr 1907 (2009) nakładającą na Erytreę środki ograniczające obejmujące zakaz sprzedaży i dostaw broni i powiązanych materiałów do oraz z Erytrei.
- (2) Rozporządzenie Rady (UE) nr 667/2010 ⁽²⁾ nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji Rady 2010/127/WPZiB ⁽³⁾, przyjętej na podstawie rezolucji RB ONZ nr 1907 (2009).
- (3) W dniu 14 listopada 2018 r. RB ONZ przyjęła rezolucję RB ONZ nr 2444 (2018) uchylającą, ze skutkiem natychmiastowym, wszystkie środki ograniczające ONZ skierowane przeciwko Erytrei.
- (4) W dniu 10 grudnia 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1944 uchylającą decyzję 2010/127/WPZiB.
- (5) Środki te wchodzą w zakres Traktatu, a zatem konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków we wszystkich państwach członkowskich.
- (6) Należy w związku z tym uchylić rozporządzenie (UE) nr 667/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (UE) nr 667/2010 niniejszym traci moc.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodnicząca⁽¹⁾ Zob. s. 60 niniejszego Dziennika Urzędowego.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 667/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie pewnych środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei (Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 16).⁽³⁾ Decyzja Rady 2010/127/WPZiB z dnia 1 marca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Erytrei (Dz.U. L 51 z 2.3.2010, s. 19).

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2018/1933**z dnia 10 grudnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 356/2010 wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2010/231/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii i uchylającą wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 356/2010 ⁽²⁾ wprowadza w życie środki przewidziane w decyzji 2010/231/WPZiB.
- (2) W dniu 14 listopada 2018 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwana dalej „RB ONZ”) przyjęła rezolucję nr 2444 (2018). Rezolucja ta odnotowuje, że jednym z kryteriów umieszczania w wykazie zgodnie z rezolucją nr 1844 (2008) jest angażowanie się w działania lub wspieranie działań zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii oraz stanowi, że takie działania mogą obejmować, między innymi, planowanie lub popełnianie czynów obejmujących przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć lub kierowanie takimi czynami.
- (3) Decyzją Rady (WPZiB) 2018/1945 ⁽³⁾ zmieniono decyzję 2010/231/WPZiB, aby uwzględnić zmiany w rezolucji RB ONZ nr 2444 (2018).
- (4) Środki te wchodzą w zakres Traktatu, a zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków we wszystkich państwach członkowskich.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 356/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 356/2010 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „a) angażujące się w działania lub wspierające działania zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii, w przypadku gdy takie działania obejmują, między innymi:
- (i) planowanie lub popełnianie czynów obejmujących przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć lub kierowanie takimi czynami;
 - (ii) działania zagrażające procesowi pokojowemu i procesowi pojednania w Somalii;
 - (iii) działania zagrażające użyciem siły wobec federalnego rządu Somalii lub AMISOM;”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/231/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. dotycząca środków ograniczających wobec Somalii i uchylająca wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB (Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 17).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 356/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii (Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1945 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii (zob. s. 61 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2018/1934**z dnia 10 grudnia 2018 r.****dotyczące wykonania art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/735 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/735 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 748/2014 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 3,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 maja 2015 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2015/735.
- (2) W dniu 21 listopada 2018 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych powołany zgodnie z rezolucją Komitetu Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2206 (2015) uaktualnił informacje dotyczące jednej osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) 2015/735,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/73 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodnicząca

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

Wpis dotyczący wymienionej poniżej osoby zastępuje się wpisem w brzmieniu:

„1. Gabriel JOK RIAK MAKOL (alias: a) Gabriel Jok b) Jok Riak c) Jock Riak)

Stopień: generał broni.

Rola: a) były dowódca sektora pierwszego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (Sudan People's Liberation Army – SPLA); b) dowódca sił obrony.

Data urodzenia: 1 stycznia 1966 r.

Miejsce urodzenia: Bor, Sudan/Sudan Południowy.

Obywatelstwo: Sudan Południowy.

Nr paszportu: D00008623, Sudan Południowy.

Krajowy numer identyfikacyjny: M6600000258472.

Adres: a) stan Unity, Sudan Południowy b) Wau, Zachodni Bahr el Ghazal, Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie przez ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: 2 maja 2018 r. wyznaczony na dowódcę sił obrony. Od stycznia 2013 r. dowodził sektorem pierwszym SPLA, który działa głównie na terenie stanu Unity. Jako dowódca sektora pierwszego SPLA spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie porozumienia o zawieszeniu broni. SPLA jest południowosudańską jednostką wojskową, która uczestniczy w działaniach powodujących wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, w tym w naruszeniach porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia z 9 maja 2014 r. w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zawieszeniu broni); utrudnia działalność mechanizmu monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879060>.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Gabriel Jok Riak został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a) i f) oraz pkt 8 rezolucji 2206 (2015) ze względu na »działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni«; »utrudnianie działań międzynarodowym misjom pokojowym, dyplomatycznym lub humanitarnym w Sudanie Południowym, w tym mechanizmowi monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD, lub utrudnianie świadczenia i dystrybucji pomocy humanitarnej lub dostępu do niej«; a także jako przywódca »jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które samodzielnie lub za pośrednictwem swoich członków uczestniczyły w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 lub 7«.

Gabriel Jok Riak jest dowódcą sektora pierwszego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), tj. południowosudańskiej jednostki wojskowej, która uczestniczyła w działaniach, które spowodowały wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, w tym w naruszeniach porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia z 9 maja 2014 r. w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zawieszeniu broni).

Od stycznia 2013 r. dowodzi sektorem pierwszym armii SPLA, która działa głównie z bazy na terenie stanu Unity. Sektorowi pierwszemu i jego dowódcy, Jokowi Riakowi, podlegają 3., 4. i 5. dywizja SPLA.

Jok Riak i siły pierwszego i trzeciego sektora SPLA pod jego naczelnym dowództwem brały udział w licznych, wymienionych poniżej działaniach, które stanowiły naruszenie zobowiązań na mocy porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. dotyczących zaprzestania wszelkich działań militarnych skierowanych wobec przeciwnika i innych działań zaczepnych, unieruchomienia sił na ich obecnych pozycjach i powstrzymania się od działań, np. przemieszczania oddziałów lub reaprowizacji, które mogłyby doprowadzić do konfrontacji militarnej.

Siły SPLA pod naczelnym dowództwem Joka Riaka wielokrotnie naruszały porozumienie o zawieszeniu broni, podejmując otwarte działania wojenne.

10 stycznia 2014 r. siły SPLA pod naczelnym dowództwem dowódcy sektora pierwszego Joka Riaka zajęły Bentiu, które uprzednio, od 20 grudnia 2013 r., pozostawało pod kontrolą Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO). dywizja SPLA okrążyła i ostrzelała bojowników SPLM-IO niedaleko Leer wkrótce po podpisaniu porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r., a w połowie kwietnia 2014 r. zajęła Mayom i zabiła ponad 300 żołnierzy SPLM-IO.

4 maja 2014 r. oddział SPLA pod dowództwem Joka Riaka ponownie odbił Bentiu. W oświadczeniu wyemitowanym przez telewizję państwową w Dżubie rzecznik SPLA stwierdził, że armia rządowa dowodzona przez Joka Riaka zajęła Bentiu o 16.00, i dodał, że w działaniach udział wzięły także 3. dywizja i jednostka specjalna SPLA. Zaledwie kilka godzin po ogłoszeniu porozumienia majowego siły 3. i 4. dywizji SPLA starły się z bojownikami opozycji, którzy wcześniej zaatakowali pozycje SPLA w pobliżu Bentiu i w północnych roponośnych regionach Sudanu Południowego, i odparły ich.

Również już po podpisaniu porozumienia majowego oddziały 3. dywizji SPLA odbiły Wang Kai, a dowódca dywizji, Santino Deng Wol, zezwolił swoim oddziałom na zabicie każdej osoby noszącej broń lub ukrywającej się w domu i nakazał spalić wszelkie domostwa, w których kryli się członkowie sił opozycji.

Pod koniec kwietnia i w maju 2015 r. siły sektora pierwszego SPLA dowodzone przez Joka Riaka przeprowadziły z bazy w stanie Lakes zakrojoną na szeroką skalę ofensywę wojskową przeciwko siłom opozycji w stanie Unity.

Istnieją doniesienia, że na początku września 2014 r. Jok Riak zabiegał o naprawę i modyfikację czołgów, by użyć ich przeciwko siłom opozycji – naruszając w ten sposób wymienione wyżej warunki porozumienia o zawieszeniu broni. Pod koniec października 2014 r. co najmniej 7 000 żołnierzy SPLA i ciężkie uzbrojenie przesunięto z 3. i 5. dywizji w celu wzmocnienia oddziałów 4. dywizji, które najbardziej odczuły atak sił opozycji w pobliżu Bentiu. W listopadzie 2014 r. SPLA oddało nowy sprzęt wojskowy i uzbrojenie, w tym transportery opancerzone, śmigłowce, działa artyleryjskie i amunicję do dyspozycji sektora pierwszego, prawdopodobnie w ramach przygotowań do walki z opozycją. Według doniesień na początku lutego 2015 r. Jok Riak nakazał wysłać transportery opancerzone do Bentiu, być może by odpowiedzieć na niedawne ataki przypuszczone przez siły opozycji.

Po ofensywie podjętej w kwietniu i maju 2015 r. w stanie Unity sektor pierwszy SPLA nie zezwolił zespołowi ds. monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD-MVM w Bentiu na przeprowadzenie dochodzenia w sprawie tego naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni; tym samym wspomniany zespół został pozbawiony swobody przemieszczania się koniecznej do realizacji jego misji.

Ponadto w kwietniu 2014 r. Gabriel Jok Riak doprowadził do eskalacji konfliktu w Sudanie Południowym, gdyż według doniesień pomógł w uzbrojeniu i zmobilizowaniu aż 1 000 młodych mężczyzn z ludu Dinka, którzy uzupełnili zwykle siły SPLA.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1935**z dnia 7 grudnia 2018 r.****ustanawiające formularze, o których mowa w rozporządzeniu Rady (UE) 2016/1103 wdrażającym wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2016/1103 z dnia 24 czerwca 2016 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 45 ust. 3 lit. b), art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 2 oraz art. 60 ust. 2,

po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Prawa Właściwego, Jurysdykcji i Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Dotyczących Małżeńskich Ustrojów Majątkowych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ustanowić szereg formularzy, aby zapewnić prawidłowe stosowanie rozporządzenia (UE) 2016/1103.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2016/954 ⁽²⁾ upoważniającą do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie ustrojów majątkowych par międzynarodowych, rozporządzenie (UE) 2016/1103 wdraża wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących ustrojów majątkowych par międzynarodowych między Belgią, Bułgarią, Republiką Czeską, Niemcami, Grecją, Hiszpanią, Francją, Chorwacją, Włochami, Cyprzem, Luksemburgiem, Maltą, Niderlandami, Austrią, Portugalią, Słowenią, Finlandią oraz Szwecją. W związku z tym tylko te państwa członkowskie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Prawa Właściwego, Jurysdykcji i Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Dotyczących Małżeńskich Ustrojów Majątkowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Formularz, z którego należy korzystać w celu wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 45 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/1103, określono w załączniku I.
2. Formularz, z którego należy korzystać w celu wydania zaświadczenia dotyczącego dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1103, określono w załączniku II.
3. Formularz, z którego należy korzystać w celu wydania zaświadczenia dotyczącego ugody sądowej, o którym mowa w art. 60 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1103, określono w załączniku III.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 29 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 8.7.2016, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/954 z dnia 9 czerwca 2016 r. upoważniająca do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie ustrojów majątkowych par międzynarodowych, obejmującej zarówno sprawy dotyczące małżeńskich ustrojów majątkowych, jak i skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich (Dz.U. L 159 z 16.6.2016, s. 16).

ZAŁĄCZNIK I

ZAŚWIADCZENIE

O ORZECZENIU W SPRAWIE DOTYCZĄCEJ MAŁŻEŃSKIEGO USTROJU MAJĄTKOWEGO

(art. 45 ust. 3 lit. b) rozporządzenia Rady (UE) 2016/1103 wdrażającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych ⁽¹⁾)

1. Państwo członkowskie pochodzenia (*)

- Belgia Bułgaria Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Chorwacja
 Włochy Cypr Luksemburg Malta Niderlandy Austria Portugalia Słowenia Finlandia
 Szwecja

2. Sąd lub właściwy organ wydający zaświadczenie

2.1. Nazwa i oznaczenie sądu lub organu (*):

2.2. Adres

2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):

2.2.2. Miejscowość i kod pocztowy (*):

2.3. Numer telefonu (*):

2.4. Faks:

2.5. E-mail:

2.6. Inne istotne informacje (proszę określić):

3. Sąd ⁽²⁾, który wydał orzeczenie (należy wypełnić WYŁĄCZNIE w przypadku, gdy jest to inny organ niż organ, o którym mowa w sekcji 2).

3.1. Nazwa i oznaczenie sądu (*):

3.2. Adres

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 8.7.2016, s. 1.

^(*) Informacje obowiązkowe.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2016/1103 definicja terminu „sąd” obejmuje w określonych okolicznościach oprócz organów sądowych także inne organy oraz przedstawicieli zawodów prawniczych właściwych w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych, którzy sprawują funkcje sędziowskie lub działają na podstawie przekazania uprawnień przez organ sądowy lub pod kontrolą organu sądowego. Wykaz wspomnianych innych organów i przedstawicieli zawodów prawniczych opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- 3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):
-
- 3.2.2. Miejscowość i kod pocztowy (*):
- 3.3. Numer telefonu (*):
- 3.4. Faks:.....
- 3.5. E-mail:

4. **Orzeczenie**

- 4.1. Data (dd/mm/rrrr) wydania orzeczenia (*):
- 4.2. Numer referencyjny orzeczenia (*):
- 4.3. Strony orzeczenia
- 4.3.1. **Strona A**
- 4.3.1.1. Nazwisko i imię (imiona) (*):
-
- 4.3.1.2. Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia:
- 4.3.1.3. Numer identyfikacyjny (¹)
- 4.3.1.3.1. Numer w systemie ewidencji ludności:
- 4.3.1.3.2. Numer ubezpieczenia społecznego:
- 4.3.1.3.3. Inne (proszę określić):
- 4.3.1.4. Adres
- 4.3.1.4.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):
-
- 4.3.1.4.2. Miejscowość i kod pocztowy:
- 4.3.1.4.3. Państwo
- Belgia Bułgaria Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Chorwacja
- Włochy Cypr Luksemburg Malta Niderlandy Austria Portugalia Słowenia
- Finlandia Szwecja
- Inne (proszę podać kod ISO):
- 4.3.1.5. E-mail:
- 4.3.1.6. Rola w postępowaniu (*):

(*) Informacje obowiązkowe.

(¹) Proszę podać odpowiedni numer, jeżeli dotyczy.

4.3.1.6.1. Powód

4.3.1.6.2. Pozwany

4.3.1.6.3. Inna (proszę określić):

4.3.2. **Strona B**

4.3.2.1. Nazwisko i imię (imiona) (*):

.....

4.3.2.2. Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia:

4.3.2.3. Numer identyfikacyjny (1)

4.3.2.3.1. Numer w systemie ewidencji ludności:

4.3.2.3.2. Numer ubezpieczenia społecznego:

4.3.2.3.3. Inne (proszę określić):

4.3.2.4. Adres

4.3.2.4.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):

.....

.....

4.3.2.4.2. Miejscowość i kod pocztowy:

4.3.2.4.3. Państwo

Belgia Bułgaria Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Chorwacja
 Włochy Cypr Luksemburg Malta Niderlandy Austria Portugalia Słowenia
 Finlandia Szwecja

Inne (proszę podać kod ISO):

4.3.2.5. E-mail:

4.3.2.6. Rola w postępowaniu (*):

4.3.2.6.1. Powód

4.3.2.6.2. Pozwany

4.3.2.6.3. Inna (proszę określić):

4.4. Orzeczenie wydano zaocznie (*)

4.4.1. Tak (proszę podać datę (dd/mm/rrrr) doręczenia osobie, której postępowanie dotyczy, dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu równorzędnego):

4.4.2. Nie

(*) Informacje obowiązkowe.

(1) Proszę podać odpowiedni numer, jeżeli dotyczy.

4.5. Czy występuje się o wpis do rejestru publicznego?

4.5.1. Tak

4.5.2. Nie

4.6. Jeżeli w pkt 4.5.1 zaznaczono pole „Tak”, orzeczenie nie podlega już zwyczajnemu środkowi zaskarżenia, w tym żadnemu odwołaniu do sądu ostatniej instancji:

4.6.1. Tak

4.6.2. Nie

5. **Wykonalność orzeczenia**

5.1. Czy występuje się o wydanie zaświadczenia w celu wykonania orzeczenia w innym państwie członkowskim? (*)

5.1.1. Tak

5.1.2. Nie

5.1.3. Nie wiem

5.2. Jeżeli w pkt 5.1.1 zaznaczono pole „Tak”, orzeczenie jest wykonalne w państwie członkowskim pochodzenia bez konieczności spełnienia dodatkowych warunków (*).

5.2.1. Tak (proszę określić wykonalne zobowiązanie (zobowiązania)):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.2.2. Tak, ale wyłącznie w odniesieniu do części orzeczenia (proszę określić wykonalne zobowiązanie (zobowiązania)):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.2.3. Zobowiązanie (zobowiązania) jest (są) wykonalne wobec następującej osoby (następujących osób):

5.2.3.1. Strona A

(*) Informacje obowiązkowe.

- 5.2.3.2. Strona B
- 5.2.3.3. Inne (proszę określić):

6. Odsetki

- 6.1. Czy występuje się o odzyskanie odsetek? (*)
- 6.1.1. Tak
- 6.1.2. Nie
- 6.2. Należy wypełnić, jeżeli w pkt 6.1.1 zaznaczono pole „Tak” (*)
- 6.2.1. Odsetki
- 6.2.1.1. Nie określono w orzeczeniu
- 6.2.1.2. Tak, określono w orzeczeniu jak następuje:
- 6.2.1.2.1. Odsetki należne od: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) do: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) (1)
- 6.2.1.2.2. Kwota ostateczna:
- 6.2.1.2.3. Metoda obliczania odsetek
- 6.2.1.2.3.1. Stopa procentowa: %
- 6.2.1.2.3.2. Stopa procentowa: % powyżej stopy referencyjnej (EBC/stopy referencyjnej krajowego banku centralnego:)
obowiązującej w dniu: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)
- 6.2.2. Odsetki ustawowe do obliczenia zgodnie z (proszę podać odpowiednie przepisy ustawowe):
-
-
-
- 6.2.2.1. Odsetki należne od: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) do: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) (1)
- 6.2.2.2. Metoda obliczania odsetek
- 6.2.2.2.1. Stopa procentowa: %
- 6.2.2.2.2. Stopa procentowa: % powyżej stopy referencyjnej (EBC/stopy referencyjnej krajowego banku centralnego:)
obowiązującej w dniu: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)
- 6.2.2.2.2.1. Pierwszy dzień semestru, w którym dłużnik zalega z płatnością
- 6.2.2.2.2.2. Inne zdarzenie (proszę określić):

(*) Informacje obowiązkowe.

(1) W przypadku większej liczby okresów należy dodać konieczną liczbę okresów.

6.2.3. Kapitalizacja odsetek (proszę określić):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6.2.4. Waluta

euro (EUR) lew (BGN)

korona czeska (CZK) kuna (HRK)

korona szwedzka (SEK) inna (proszę podać kod ISO):

7. **Koszty lub wydatki**

7.1. Strony, którym przyznano całkowitą lub częściową pomoc prawną:

7.1.1. Strona A

7.1.2. Strona B

7.1.3. Inne strony (proszę określić):

7.2. Strony, którym przyznano zwolnienie z kosztów i wydatków:

7.2.1. Strona A

7.2.2. Strona B

7.2.3. Inne strony (proszę określić):

7.3. Czy występuje się o odzyskanie kosztów lub wydatków? (*)

7.3.1. Tak ⁽¹⁾

7.3.2. Nie

7.4. Jeżeli w pkt 7.3.1 zaznaczono pole „Tak”, koszty lub wydatki zasądzono od następującej strony (następujących stron), wobec której (których) występuje się o wykonanie orzeczenia: (*)

7.4.1. Strona A

7.4.2. Strona B

7.4.3. Inne strony (proszę określić):

7.4.4. Jeżeli koszty lub wydatki ma ponieść więcej niż jedna osoba, czy można pobrać całą kwotę od dowolnej z nich?

(*) Informacje obowiązkowe.

(1) Punkt ten obejmuje również sytuacje, w których koszty lub wydatki zasądza się w oddzielnym orzeczeniu.

7.4.4.1. Tak

7.4.4.2. Nie

7.5. Jeżeli w pkt 7.3.1 zaznaczono pole „Tak”, koszty lub wydatki, w odniesieniu do których występuje się o odzyskanie, są następujące (jeżeli koszty lub wydatki można odzyskać od kilku osób, należy oddzielnie wstawić podział dla każdej z nich) (*).

7.5.1. Koszty lub wydatki zostały określone w orzeczeniu w postaci całkowitej kwoty (proszę określić kwotę):

.....

7.5.2. Koszty lub wydatki zostały ustalone w orzeczeniu w postaci odsetka kosztów całkowitych (proszę określić wysokość odsetka kwoty całkowitej):%.

7.5.3. Odpowiedzialność za koszty lub wydatki została określona w orzeczeniu, a dokładne kwoty są następujące:

7.5.3.1. Opłaty sądowe:

7.5.3.2. Koszty zastępstwa procesowego:

7.5.3.3. Koszt doręczenia dokumentów:

7.5.3.4. Inne (proszę określić):

7.5.4. Inne (proszę określić):

.....

.....

7.6. Należy wypełnić, jeżeli w pkt 7.3.1 zaznaczono pole „Tak” (*)

7.6.1. Odsetki od kosztów lub wydatków

7.6.1.1. Nie określono w orzeczeniu

7.6.1.2. Tak, określono w orzeczeniu jak następuje:

7.6.1.2.1. Odsetki należne od: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)

do: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) (1)

7.6.1.2.2. Kwota ostateczna:

7.6.1.2.3. Metoda obliczania odsetek

7.6.1.2.3.1. Stopa procentowa: %

7.6.1.2.3.2. Stopa procentowa: % powyżej stopy referencyjnej (EBC/stopy referencyjnej krajowego banku centralnego:) obowiązującej w dniu: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)

7.6.2. Odsetki ustawowe do obliczenia zgodnie z (proszę podać odpowiednie przepisy ustawowe):

.....

.....

.....

(*) Informacje obowiązkowe.

(1) W przypadku większej liczby okresów należy dodać konieczną liczbę okresów.

7.6.2.1.	Odsetki należne od: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)
	do: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) (1)
7.6.2.2.	Metoda obliczania odsetek
7.6.2.2.1.	☐ Stopa procentowa: %
7.6.2.2.2.	☐ Stopa procentowa: % powyżej stopy referencyjnej (EBC/stopy referencyjnej krajowego banku centralnego:)
	obowiązującej w dniu: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)
7.6.3.	Kapitalizacja odsetek (proszę określić):
7.6.4.	Waluta
	☐ euro (EUR) ☐ lew (BGN)
	☐ korona czeska (CZK) ☐ kuna (HRK)
	☐ korona szwedzka (SEK) ☐ inna (proszę podać kod ISO):

Jeżeli zostały dołączone dodatkowe karty, należy podać całkowitą liczbę stron (*):

Sporządzono w (*): dnia (*): (dd/mm/rrrr)

Podpis lub pieczęć sądu lub właściwego organu wydającego zaświadczenie (*):
.....
.....
.....
.....

(1) W przypadku większej liczby okresów należy dodać konieczną liczbę okresów.

(*) Informacje obowiązkowe.

ZAŁĄCZNIK II

ZAŚWIADCZENIE

O DOKUMENCIE URZĘDOWYM W SPRAWIE DOTYCZĄCEJ MAŁŻEŃSKIEGO USTROJU MAJĄTKOWEGO

(art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2016/1103 wdrażającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych ⁽¹⁾)

1. Państwo członkowskie pochodzenia (*)

- Belgia Bułgaria Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Chorwacja
 Włochy Cypr Luksemburg Malta Niderlandy Austria Portugalia Słowenia Finlandia
 Szwecja

2. Organ, który sporządził dokument urzędowy i który wydaje zaświadczenie

2.1. Nazwa i oznaczenie organu (*):

2.2. Adres

2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):

2.2.2. Miejscowość i kod pocztowy (*):

2.3. Numer telefonu (*):

2.4. Faks:

2.5. E-mail:

2.6. Inne istotne informacje (proszę określić):

3. Dokument urzędowy

3.1. Data (dd/mm/rrrr) sporządzenia dokumentu urzędowego (*):

3.2. Numer referencyjny dokumentu urzędowego:

3.3. Data (dd/mm/rrrr):

3.3.1 rejestracji dokumentu urzędowego w rejestrze w państwie członkowskim pochodzenia LUB

3.3.2 przedłożenia dokumentu urzędowego w rejestrze w państwie członkowskim pochodzenia.....

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 8.7.2016, s. 1.

(*) Informacje obowiązkowe.

(3.3.1 lub 3.3.2 należy wypełnić WYŁĄCZNIE w przypadku, gdy data ta jest inna niż data wskazana w pkt 3.1 i jeżeli datą rejestracji/przedłożenia w rejestrze określa się skutki prawne danego dokumentu)

3.3.3. Numer referencyjny w rejestrze:

3.4. Strony dokumentu urzędowego (1)

3.4.1. **Strona A**

3.4.1.1. Nazwisko i imię (imiona) (*):

.....

3.4.1.2. Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia:

3.4.1.3. Numer identyfikacyjny (2)

3.4.1.3.1. Numer w systemie ewidencji ludności:

3.4.1.3.2. Numer ubezpieczenia społecznego:

3.4.1.3.3. Inne (proszę określić):

3.4.1.4. Adres

3.4.1.4.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):

.....

3.4.1.4.2. Miejscowość i kod pocztowy:

3.4.1.4.3. Państwo

Belgia Bułgaria Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Chorwacja
 Włochy Cypr Luksemburg Malta Niderlandy Austria Portugalia Słowenia
 Finlandia Szwecja

Inne (proszę podać kod ISO):

3.4.2. **Strona B**

3.4.2.1. Nazwisko i imię (imiona) (*):

3.4.2.2. Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia:

3.4.2.3. Numer identyfikacyjny (2)

3.4.2.3.1. Numer w systemie ewidencji ludności:

3.4.2.3.2. Numer ubezpieczenia społecznego:

3.4.2.3.3. Inne (proszę określić):

3.4.2.4. Adres

(1) Jeżeli dokument urzędowy dotyczy większej liczby stron postępowania niż dwie, należy dołączyć dodatkową kartę.

(*) Informacje obowiązkowe.

(2) Proszę podać odpowiedni numer, jeżeli dotyczy.

3.4.2.4.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):.....

3.4.2.4.2. Miejscowość i kod pocztowy:

3.4.2.4.3. Państwo

Belgia Bułgaria Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Chorwacja
 Włochy Cypr Luksemburg Malta Niderlandy Austria Portugalia Słowenia
 Finlandia Szwecja

Inne (proszę podać kod ISO):

4. **Przyjmowanie dokumentu urzędowego (art. 58 rozporządzenia Rady (UE) 2016/1103)**

4.1. Czy występuje się o przyjęcie dokumentu urzędowego? (*)

4.1.1. Tak

4.1.2. Nie

4.2. **Autentyczność dokumentu (*) należy wypełnić, jeżeli w pkt 4.1.1 zaznaczono pole „Tak”**

4.2.1. Zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego pochodzenia dokument urzędowy wywołuje określone skutki dowodowe w porównaniu z innymi dokumentami w formie pisemnej (*).

4.2.1.1. Określone skutki dowodowe dotyczą następujących elementów (*):

4.2.1.1.1. daty sporządzenia dokumentu urzędowego

4.2.1.1.2. miejsca sporządzenia dokumentu urzędowego

4.2.1.1.3. pochodzenia podpisów stron dokumentu urzędowego

4.2.1.1.4. treści oświadczeń stron

4.2.1.1.5. faktów, w odniesieniu do których organ stwierdza, że zostały zweryfikowane w jego obecności

4.2.1.1.6. działań, w odniesieniu do których organ stwierdza, że je przeprowadził

4.2.1.1.7. inne (proszę określić):

.....

4.2.2. Zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego pochodzenia dokument urzędowy przestaje wywoływać skutki dowodowe na podstawie (proszę zaznaczyć, jeżeli dotyczy):

4.2.2.1. orzeczenia sądowego wydanego w ramach:

4.2.2.1.1. zwykłego postępowania sądowego

4.2.2.1.2. szczególnego postępowania sądowego przewidzianego do tego celu w przepisach prawa (proszę wskazać nazwę lub odpowiednie odniesienia prawne):

.....

(*) Informacje obowiązkowe.

- 4.2.2.2. Inne (proszę określić):
- 4.2.3. Zgodnie z informacjami posiadanymi przez organ autentyczność dokumentu urzędowego nie została zakwestionowana w państwie członkowskim pochodzenia (*).
- 4.3. **Czynności prawne i stosunki prawne stwierdzone w dokumencie urzędowym (*) jeżeli w pkt 4.1.1 zaznaczono pole „Tak”**
- 4.3.1. Zgodnie z informacjami posiadanymi przez organ dokument urzędowy (*):
- 4.3.1.1. nie jest kwestionowany pod względem stwierdzonych czynności prawnych lub stosunków prawnych
- 4.3.1.2. jest kwestionowany pod względem stwierdzonych czynności prawnych lub stosunków prawnych w odniesieniu do określonych punktów nieobjętych niniejszym zaświadczeniem (proszę określić):
-
-
-
- 4.3.2. Inne istotne informacje (proszę określić):
-
-
-
-

5. **Inne informacje**

- 5.1. W państwie członkowskim pochodzenia dokument urzędowy stanowi ważny dokument do celów dokonywania wpisów prawa do nieruchomości lub ruchomości do rejestrów tego państwa członkowskiego (¹).
- 5.1.1. Tak (proszę określić):
-
-
-
-
- 5.1.2. Nie

6. **Wykonalność dokumentu urzędowego (art. 59 rozporządzenia Rady (UE) 2016/1103)**

- 6.1. Czy występuje się o wykonanie dokumentu urzędowego? (*)
- 6.1.1. Tak

(*) Informacje obowiązkowe.

(¹) Dokonywanie wpisu prawa do nieruchomości lub ruchomości do rejestru podlega przepisom prawa państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest dany rejestr.

6.1.2. Nie

6.2. Jeżeli w pkt 6.1.1 zaznaczono pole „Tak”, to czy dokument urzędowy jest wykonalny w państwie członkowskim pochodzenia bez konieczności spełnienia dodatkowych warunków? (*)

6.2.1. Tak (proszę określić wykonalne zobowiązanie (zobowiązania)):

.....

6.2.2. Tak, ale wyłącznie w odniesieniu do części dokumentu urzędowego (proszę określić wykonalne zobowiązanie (zobowiązania)):

.....

6.2.3. Zobowiązanie (zobowiązania) jest (są) wykonalne wobec następującej osoby (następujących osób)*:

6.2.3.1. Strona A

6.2.3.2. Strona B

6.2.3.3. Inne (proszę określić):

.....

7. Odsetki

7.1. Czy występuje się o odzyskanie odsetek? (*)

7.1.1. Tak

7.1.2. Nie

7.2. Należy wypełnić, jeżeli w pkt 7.1.1 zaznaczono pole „Tak” (*)

7.2.1. Odsetki

7.2.1.1. Nie określono w dokumencie urzędowym

7.2.1.2. Tak, określono w dokumencie urzędowym jak następuje

7.2.1.2.1. Odsetki należne od: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)

do: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) (1)

(*) Informacje obowiązkowe.

(1) W przypadku większej liczby okresów należy dodać konieczną liczbę okresów.

7.2.1.2.2. Kwota ostateczna:

7.2.1.2.3. Metoda obliczania odsetek

7.2.1.2.3.1. Stopa procentowa: %

7.2.1.2.3.2. Stopa procentowa: % powyżej stopy referencyjnej (EBC/stopy referencyjnej krajowego banku centralnego:)
obowiązującej w dniu: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)

7.2.2. Odsetki ustawowe do obliczenia zgodnie z (proszę podać odpowiednie przepisy ustawowe):

7.2.2.1. Odsetki należne od: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)
do: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) ⁽¹⁾

7.2.2.2. Metoda obliczania odsetek

7.2.2.2.1. Stopa procentowa: %

7.2.2.2.2. Stopa procentowa: % powyżej stopy referencyjnej (EBC/stopy referencyjnej krajowego banku centralnego:)
obowiązującej w dniu: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)

7.2.3. Kapitalizacja odsetek (proszę określić):

7.2.4. Waluta

☐ euro (EUR)	☐ lew (BGN)
☐ korona czeska (CZK)	☐ kuna (HRK)
☐ korona szwedzka (SEK)	☐ inna (proszę podać kod ISO):

Jeżeli zostały dołączone dodatkowe karty, należy podać całkowitą liczbę stron (*):

Sporządzono w (*): dnia (*): (dd/mm/rrrr)

Podpis lub pieczęć organu wydającego zaświadczenie (*):

⁽¹⁾ W przypadku większej liczby okresów należy dodać konieczną liczbę okresów.

^(*) Informacje obowiązkowe.

ZAŁĄCZNIK III

ZAŚWIADCZENIE	
O UGODZIE SĄDOWEJ W SPRAWIE DOTYCZĄCEJ MAŁŻEŃSKIEGO USTROJU MAJĄTKOWEGO	
(art. 60 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2016/1103 wdrażającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych ⁽¹⁾)	
1.	Państwo członkowskie pochodzenia (*) ☐ Belgia ☐ Bułgaria ☐ Republika Czeska ☐ Niemcy ☐ Grecja ☐ Hiszpania ☐ Francja ☐ Chorwacja ☐ Włochy ☐ Cypr ☐ Luksemburg ☐ Malta ☐ Niderlandy ☐ Austria ☐ Portugalia ☐ Słowenia ☐ Finlandia ☐ Szwecja
2.	Sąd, który zatwierdził ugodę sądową lub przed którym została ona zawarta i który wydaje zaświadczenie 2.1. Nazwa i oznaczenie sądu ⁽²⁾ (*): 2.2. Adres 2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*): .... 2.2.2. Miejscowość i kod pocztowy (*): 2.3. Numer telefonu (*): 2.4. Faks: 2.5. E-mail: 2.6. Inne istotne informacje (proszę określić): ....
3.	Uгода sądowa 3.1. Data (dd/mm/rrrr) zawarcia ugody sądowej (*): 3.2. Numer referencyjny ugody sądowej (*):

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 8.7.2016, s. 1.

^(*) Informacje obowiązkowe.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2016/1103 definicja terminu „sąd” obejmuje w określonych okolicznościach oprócz organów sądowych także inne organy oraz przedstawicieli zawodów prawniczych właściwych w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych, którzy sprawują funkcje sędziowskie lub działają na podstawie przekazania uprawnień przez organ sądowy lub pod kontrolą organu sądowego. Wykaz wspomnianych innych organów i przedstawicieli zawodów prawniczych opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3.3. Strony ugody sądowej (1)

3.3.1. **Strona A**

3.3.1.1. Nazwisko i imię (imiona) (*):

3.3.1.2. Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia:

3.3.1.3. Numer identyfikacyjny (2)

3.3.1.3.1. Numer w systemie ewidencji ludności:

3.3.1.3.2. Numer ubezpieczenia społecznego:

3.3.1.3.3. Inne (proszę określić):

3.3.1.4. Adres

3.3.1.4.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):

3.3.1.4.2. Miejscowość i kod pocztowy:

3.3.1.4.3. Państwo:

Belgia Bułgaria Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Chorwacja
 Włochy Cypr Luksemburg Malta Niderlandy Austria Portugalia Słowenia
 Finlandia Szwecja

Inne (proszę podać kod ISO):

3.3.1.5. E-mail:

3.3.1.6. Rola w postępowaniu (*):

3.3.1.6.1. Powód3.3.1.6.2. Pozwany3.3.1.6.3. Inne (proszę określić):3.3.2. **Strona B**

3.3.2.1. Nazwisko i imię (imiona) (*):

3.3.2.2. Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia:

3.3.2.3. Numer identyfikacyjny (2)

(1) Jeżeli ugoda sądowa dotyczy większej liczby stron postępowania niż dwie, proszę dołączyć dodatkową kartę.

(*) Informacje obowiązkowe.

(2) Proszę podać odpowiedni numer, jeżeli dotyczy.

- 3.3.2.3.1. Numer w systemie ewidencji ludności:
- 3.3.2.3.2. Numer ubezpieczenia społecznego:
- 3.3.2.3.3. Inne (proszę określić):
- 3.3.2.4. Adres
- 3.3.2.4.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):
-
- 3.3.2.4.2. Miejscowość i kod pocztowy:
- 3.3.2.4.3. Państwo
- Belgia Bułgaria Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Chorwacja
- Włochy Cypr Luksemburg Malta Niderlandy Austria Portugalia Słowenia
- Finlandia Szwecja
- Inne (proszę podać kod ISO):
- 3.3.2.5. E-mail:
- 3.3.2.6. Rola w postępowaniu (*):
- 3.3.2.6.1. Powód
- 3.3.2.6.2. Pozwany
- 3.3.2.6.3. Inne (proszę określić):

4. Wykonalność ugody sądowej

- 4.1. Czy ugoda sądowa jest wykonalna w państwie członkowskim pochodzenia bez konieczności spełnienia dodatkowych warunków? (*)
- 4.1.1. Tak (proszę określić wykonalne zobowiązanie (zobowiązania)):
-
-
-
- 4.1.2. Tak, ale wyłącznie w odniesieniu do części ugody sądowej (proszę określić wykonalne zobowiązanie (zobowiązania)):
-
-
-
-
-
-
- 4.2. Zobowiązanie (zobowiązania) jest (są) wykonalne wobec następującej strony (następujących stron) (*):

(*) Informacje obowiązkowe.

- 4.2.1. Strona A
- 4.2.2. Strona B
- 4.2.3. Inne (proszę określić):
-

5. **Odsetki**

5.1. Czy występuje się o odzyskanie odsetek? (*)

5.1.1. Tak

5.1.2. Nie

5.2. Należy wypełnić, jeżeli w pkt 5.1.1 zaznaczono pole „Tak” (*)

5.2.1. Odsetki

5.2.1.1. Nie określono w ugodzie sądowej

5.2.1.2. Tak, określono w ugodzie sądowej jak następuje:

5.2.1.2.1. Odsetki należne od: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)

do: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) ⁽¹⁾

5.2.1.2.2. Kwota ostateczna:

5.2.1.2.3. Metoda obliczania odsetek

5.2.1.2.3.1. Stopa procentowa: %

5.2.1.2.3.2. Stopa procentowa: % powyżej stopy referencyjnej (EBC/stopy referencyjnej krajowego banku centralnego:)

obowiązującej w dniu: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)

5.2.2. Odsetki ustawowe do obliczenia zgodnie z (proszę podać odpowiednie przepisy ustawowe):

.....

.....

5.2.2.1. Odsetki należne od: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)

do: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie) ⁽¹⁾

5.2.2.2. Metoda obliczania odsetek

5.2.2.2.1. Stopa procentowa: %

5.2.2.2.2. Stopa procentowa: % powyżej stopy referencyjnej (EBC/stopy referencyjnej krajowego banku centralnego:)

obowiązującej w dniu: (data (dd/mm/rrrr) lub zdarzenie)

(*) Informacje obowiązkowe.

⁽¹⁾ W przypadku większej liczby okresów należy dodać konieczną liczbę okresów.

5.2.3. Kapitalizacja odsetek (proszę określić):

.....

.....

.....

.....

.....

5.2.4. Waluta

euro (EUR) lew (BGN)

korona czeska (CZK)

kuna (HRK)

korona szwedzka (SEK) inna (proszę podać kod ISO):

Jeżeli zostały dołączone dodatkowe karty, należy podać całkowitą liczbę stron (*):

Sporządzono w (*): dnia (*): (dd/mm/rrrr)

Podpis lub pieczęć sądu wydającego zaświadczenie (*):

.....

(*) Informacje obowiązkowe.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1936**z dnia 10 grudnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 371/2011 w odniesieniu do maksymalnego limitu dimetyloaminoetanolu (DMAE)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 371/2011 ⁽²⁾ dopuszczono stosowanie soli sodowej dimetyloglicyny jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych na okres dziesięciu lat.
- (3) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z jego art. 7 posiadacz zezwolenia zaproponował zmianę warunków zezwolenia poprzez zmianę procesu wytwarzania. Do wniosku dołączono odnośne dane na jego poparcie. Komisja skierowała ten wniosek do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „Urzędem”).
- (4) W opinii z dnia 17 kwietnia 2018 r. ⁽³⁾ Urząd stwierdził, że dodatek wyprodukowany w ramach nowego procesu wytwarzania nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Ponadto Urząd stwierdził również, że obecność dimetyloaminoetanolu (DMAE) na poziomie równym lub mniejszym niż 0,1 % nie wpływa na skuteczność dodatku. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena soli sodowej dimetyloglicyny wyprodukowanej w ramach nowego procesu wytwarzania wykazała, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w niniejszym rozporządzeniu.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 371/2011.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 371/2011 w kolumnie czwartej „Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna”, pod nagłówkiem „Substancja czynna” dodaje się na końcu następujący tekst: „Dimetyloaminoetanol (DMAE) ≤ 0,1 %”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 371/2011 z dnia 15 kwietnia 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie soli sodowej dimetyloglicyny jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia: Tamincó N.V.) (Dz.U. L 102 z 16.4.2011, s. 6).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2018; 16(5):5268.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1937**z dnia 10 grudnia 2018 r.****zastępujące załącznik X do rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 4/2009 zawiera wykaz organów administracyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia.
- (2) Zjednoczone Królestwo i Łotwa zgłosiły Komisji zmiany w wykazie organów administracyjnych, które należy ująć w załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 4/2009.
- (3) Organy administracyjne zgłoszone przez Zjednoczone Królestwo i Łotwę, wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, spełniają wymogi określone w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 4/2009.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Prawa Właściwego, Jurysdykcji i Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Mażeńskich, Dotyczących Odpowiedzialności Rodzicielskiej i Zobowiązań Alimentacyjnych.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 4/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 4/2009 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 7 z 10.1.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK X

Organy administracyjne, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 4/2009:

- na Łotwie – Fundusz Gwarancji Świadczeń Alimentacyjnych (»Uzturlīdzekļu Garantiju Fonds«),
 - w Finlandii – Zarząd Opieki Społecznej (»Sosiaalilautakunta/Socialnämnd«),
 - w Szwecji – Urząd Komornika (»Kronofogdemyndigheten«),
 - w Zjednoczonym Królestwie:
 - a) w Anglii i Walii oraz Szkocji – Ministerstwo Pracy i Świadczeń Emerytalnych (The Department for Work and Pensions, DWP), w tym jego oddziały administracyjne: Agencja ds. Alimentów na rzecz Dzieci (Child Support Agency, CSA) i Urząd ds. Alimentów na rzecz Dzieci (Child Maintenance Service, CMS),
 - b) w Irlandii Północnej – Urząd ds. Alimentów na rzecz Dzieci (Child Maintenance Service, CMS).”
-

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2018/1938

z dnia 18 września 2018 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony odnośnie do przyjęcia zalecenia w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególnie status (2013–2017)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwany dalej „układem”) został podpisany w dniu 26 lutego 1996 r. i wszedł w życie w dniu 1 marca 2000 r.⁽²⁾
- (2) Zgodnie z art. 80 układu Rada Stowarzyszenia ustanowiona układem jest uprawniona do przyjmowania decyzji i może również wydawać zalecenia.
- (3) Rada Stowarzyszenia przyjęła w dniu 16 grudnia 2013 r. zalecenie w sprawie planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególnie status (2013–2017)⁽³⁾ (zwanego dalej „planem działania”).
- (4) Aby zapewnić ciągłość między planem działania i przyszłymi priorytetami partnerstwa, Rada Stowarzyszenia powinna, w drodze wymiany listów, przyjąć zalecenie w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania istniejącego planu działania.
- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia dotyczące zalecenia w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania planu działania, gdyż zalecenie ma skutki prawne.
- (6) Przedłużenie okresu obowiązywania planu działania stanowić będzie podstawę stosunków między UE a Marokiem w bieżącym roku i umożliwi prowadzenie rozmów w celu określenia kierunków i nowych priorytetów partnerstwa UE–Maroko na nadchodzące lata,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony odnośnie do przyjęcia zalecenia w sprawie przedłużenia o rok, począwszy od daty jego zakończenia, okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególnie status (2013–2017) opiera się na projekcie zalecenia dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

⁽²⁾ Decyzja Rady i Komisji 2000/204/WE, EWWiS z dnia 26 stycznia 2000 r. w sprawie zawarcia Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka z drugiej strony (Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 1).

⁽³⁾ Zalecenie Rady Stowarzyszenia UE–Maroko nr 1/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie realizacji planu działania UE–Maroko w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa wdrażającego szczególnie status (2013–2017) (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 78).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji i Wysokiej Przedstawiciel.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 września 2018 r.

W imieniu Rady
G. BLÜMEL
Przewodniczący

PROJEKT

ZALECENIE RADY STOWARZYSZENIA UE–MAROKO NR 1/2018

z dnia ...

w sprawie zatwierdzenia przedłużenia o rok okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017)

RADA STOWARZYSZENIA UE–MAROKO,

uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony („układ”) wszedł w życie dnia 1 marca 2000 r.
- (2) Na podstawie art. 80 układu Rada Stowarzyszenia może przyjmować zalecenia, które uważa za przydatne do realizacji celów układu.
- (3) Zgodnie z art. 90 układu strony podejmują wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym wymagane do wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z układu i mają zapewnić osiągnięcie celów określonych w układzie.
- (4) Art. 10 regulaminu wewnętrznego Rady Stowarzyszenia przewiduje możliwość przyjęcia zalecenia w okresie między sesjami, w drodze procedury pisemnej.
- (5) Przedłużenie okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017) stanowić będzie podstawę stosunków między UE a Marokiem w bieżącym roku i umożliwi rozpoczęcie negocjacji w celu określenia kierunków i nowych priorytetów partnerstwa UE–Maroko na nadchodzące lata,

ZALECA:

Artykuł

Rada Stowarzyszenia, w drodze procedury pisemnej, zaleca przedłużenie o rok okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017).

Sporządzono w ... dnia ... 2018 r.

*W imieniu Rady Stowarzyszenia UE–Maroko
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1939**z dnia 10 grudnia 2018 r.****w sprawie wsparcia Unii na rzecz upowszechnienia i skutecznego wdrożenia Międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią”), zgodnie z którą nieproliferacja, rozbrojenie i kontrola zbrojeń mogą w znaczący sposób przyczynić się do światowej walki z terroryzmem poprzez zmniejszenie ryzyka uzyskiwania dostępu do broni masowego rażenia, materiałów promieniotwórczych i środków ich przenoszenia przez podmioty niepaństwowe. W rozdziale III strategii zawarto wykaz środków, które należy podjąć zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich w celu zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia.
- (2) Unia aktywnie wdraża strategię i wprowadza w życie środki wymienione w jej rozdziale III, w szczególności działając na rzecz upowszechnienia oraz – w razie konieczności – wzmocnienia głównych traktatów, porozumień oraz uzgodnień weryfikacyjnych dotyczących rozbrojenia i nieproliferaacji, a także na rzecz udostępniania zasobów finansowych w celu wsparcia konkretnych projektów prowadzonych przez instytucje wielostronne, takie jak Biuro Narodów Zjednoczonych (ONZ) ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) oraz Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Przeciwdziałania Terroryzmowi (UNOCT).
- (3) W swoim programie na rzecz rozbrojenia zatytułowanym „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości”, zainicjowanym w dniu 24 maja 2018 r., sekretarz generalny ONZ odnotował, że obecne zagrożenia jądrowe są nie do zaakceptowania i że są one coraz większe.
- (4) W dniu 13 kwietnia 2005 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło Międzynarodową konwencję w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego, a w dniu 14 września 2005 r. została ona otwarta do podpisu.
- (5) Techniczne wykonanie niniejszej decyzji należy powierzyć UNODC oraz Ośrodkowi ONZ ds. Przeciwdziałania Terroryzmowi (UNCCT) w ramach UNOCT.
- (6) Niniejsza decyzja powinna być wykonywana zgodnie z ramową umową finansowo-administracyjną, zawartą przez Komisję Europejską z ONZ, dotyczącą zarządzania wkładami finansowymi Unii w programy lub projekty prowadzone przez ONZ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu zapewnienia stałej i praktycznej realizacji niektórych elementów strategii Unia propaguje upowszechnianie i skuteczne wdrażanie Międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego (zwanej dalej „ICSANT”) poprzez wspieranie działań UNODC, a w szczególności jego Sekcji Zapobiegania Terroryzmowi (TPB), który – między innymi – wspiera dążenia państw do przystąpienia do odpowiednich międzynarodowych instrumentów prawnych oraz ich dążenia do wzmocnienia krajowych ram prawnych i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych oraz instytucjonalnych zdolności do przeciwdziałania terroryzmowi jądrowemu, a także poprzez wspieranie programu UNCCT w zakresie zapobiegania aktom terroryzmu z użyciem broni masowego rażenia (zwanej dalej „BMR”)/materiałów chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych (zwanym dalej „materiałami CBRJ”), oraz reagowania na te akty terroryzmu, w ramach którego – między innymi – podejmuje się starania zmierzające do wspierania państw i organizacji międzynarodowych w zapobieganiu dostępu grup terrorystycznych do BMR/materiałów CBRJ i w zapobieganiu wykorzystywaniu przez nie BMR/materiałów CBRJ, a także w zapewnianiu, aby państwa i organizacje międzynarodowe były lepiej przygotowane i zdolne do skutecznej reakcji w przypadku ataku terrorystycznego z użyciem BMR/materiałów CBRJ.

2. Celem projektów, które mają być finansowane przez Unię, jest:

- a) zwiększenie liczby państw stron ICSANT;
- b) zwiększanie wiedzy na temat ICSANT wśród beneficjentów, takich jak osoby kształtujące politykę i podejmujące decyzje na poziomie krajowym, w tym parlamentarzystów, a także na forach międzynarodowych;
- c) ulepszenie przepisów krajowych poprzez włączenie wszystkich wymogów przewidzianych w ICSANT;

- d) opracowanie materiałów do e-uczenia się i innych odpowiednich materiałów szkoleniowych, w tym między innymi badań sytuacyjnych, oraz uwzględnianie ich podczas udzielania technicznej pomocy prawnej;
- e) opracowanie i utrzymanie referencyjnej strony internetowej zawierającej wszelkie informacje dotyczące ICSANT, w tym dobre praktyki;
- f) zwiększenie zdolności urzędników wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i innych właściwych krajowych podmiotów w odniesieniu do prowadzenia dochodzeń lub śledztw, ścigania i orzekania w poszczególnych sprawach;
- g) rozwijanie synergii z innymi odpowiednimi międzynarodowymi instrumentami prawnymi takimi jak Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych oraz zmiana do tej konwencji, a także rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ (zwanej dalej „RB ONZ”) nr 1540 (2004);
- h) zwiększanie zdolności państw do wykrywania zagrożeń ze strony terrorystów nabywających materiały jądrowe lub inne materiały radioaktywne oraz do reagowania na te zagrożenia.

Projekty realizują UNODC oraz UNCCT w ścisłej współpracy z biurami terenowymi UNODC oraz innymi właściwymi instytucjami i ekspertami, w tym z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej, Biurem Narodów Zjednoczonych ds. Rozbrojenia, grupą ekspertów z komitetu RB ONZ utworzonego na mocy rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) oraz centrów doskonałości UE ds. substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych.

Podczas realizacji projektów zapewnia się zarówno wyeksponowanie wkładu Unii, jak i właściwe zarządzanie programem.

Wszystkie elementy projektu wspiera się przez proaktywne i innowacyjne publiczne działania popularyzatorskie oraz odpowiednio przydziela się zasoby.

Szczegółowy opis projektów przedstawiony jest w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Techniczną realizacją projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zajmują się UNODC i UNCCT. Wykonują one to zadanie pod nadzorem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z UNODC i UNCCT.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 4 999 986 EUR. Ogólny szacunkowy budżet całego projektu wynosi 5 223 907 EUR, a kwota ta zostanie zapewniona w drodze współfinansowania.
2. Wydatkami pokrywanymi z finansowej kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Właściwe zarządzanie finansową kwotą odniesienia, o której mowa w ust. 1, nadzoruje Komisja. W tym celu zawiera ona umowy w sprawie finansowania z UNODC i UNCCT. Umowy w sprawie finansowania muszą przewidywać, że UNODC i UNCCT mają zapewnić wyeksponowanie wkładu UE stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do zawarcia umów w sprawie finansowania, o których mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umów w sprawie finansowania.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie dwa razy w roku sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań sporządzanych przez UNODC i UNCCT. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do sporządzenia oceny.
2. Komisja przekazuje dwa razy w roku informacje na temat finansowych aspektów realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy po dniu zawarcia umów w sprawie finansowania, o których mowa w art. 3 ust. 3. Jednakże niniejsza decyzja wygasa sześć miesięcy po dniu jej wejścia w życie, jeżeli żadna umowa w sprawie finansowania nie zostanie zawarta w tym okresie.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

- Projekt 1: Propagowanie przystąpienia do ICSANT podczas spotkania na wysokim szczeblu, które ma się odbyć w Nowym Jorku – w ścisłej współpracy z Biurem Spraw Prawnych ONZ

Szczegóły projektu: Spotkanie na wysokim szczeblu odbędzie się przy okazji konferencji przeglądowej stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej w 2020 r. albo przy okazji dorocznej imprezy traktatowej organizowanej przez Sekretarza Generalnego ONZ równocześnie z debatą ogólną Zgromadzenia Ogólnego. Spotkanie na wysokim szczeblu mogłoby się także odbyć podczas jednego z wyspecjalizowanych forów ONZ dotyczących konkretnych traktatów, które to fora mają ułatwiać uczestnictwo państw w wielostronnych ramach traktatowych.

Podmiot wdrażający: UNCCT

- Projekt 2: Propagowanie przystąpienia do ICSANT podczas warsztatów regionalnych i wizyt krajowych

Szczegóły projektu: Zorganizowanych zostanie maksymalnie sześć regionalnych, międzyregionalnych i subregionalnych warsztatów dla osób kształtujących politykę i podejmujących decyzje w państwach niebędących stronami ICSANT⁽¹⁾; warsztaty odbędą się w:

- Afryce,
- Azji Środkowej i Południowej,
- Europie,
- Azji Południowo-Wschodniej i w regionie Pacyfiku.

Podczas warsztatów wykorzystane zostaną odpowiednie materiały przygotowane w ramach projektu (na przykład badania sytuacyjne i kwestionariusze do oceny własnej). Podczas warsztatów, oprócz kwestii dotyczących ICSANT, poruszone zostanie także zagadnienie synergii z Konwencją o ochronie fizycznej materiałów jądrowych oraz zmianą do tej konwencji, a także rezolucją RB ONZ nr 1540 (2004).

Podmiot wdrażający: UNODC

- Projekt 3: Udzielanie odpowiedniej pomocy legislacyjnej

Szczegóły projektu: Państwom (maksymalnie dziesięciu), na ich wniosek, udzielać się będzie odpowiedniej pomocy legislacyjnej w formie analizy dokumentacji prawnej lub warsztatów sporządzania aktów prawnych.

Podmiot wdrażający: UNODC

- Projekt 4: Budowanie zdolności właściwych podmiotów, w tym urzędników wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, którzy mogliby być zaangażowani w prowadzeniem dochodzeń lub śledztw, ścigania i ocen spraw dotyczących materiałów jądrowych lub innych materiałów radioaktywnych objętych ICSANT

Szczegóły projektu: Odbędą się trzy regionalne warsztaty dla prokuratorów z wybranych afrykańskich, europejskich i azjatyckich państw już będących stronami ICSANT.

Podmiot wdrażający: UNODC

- Projekt 5: Propagowanie przystąpienia do ICSANT poprzez kontakty z Unią Międzyparlamentarną

Szczegóły projektu: Odbędą się konsultacje z Unią Międzyparlamentarną z myślą o zorganizowaniu imprez mających na celu wspieranie szybkiego przystąpienia do ICSANT oraz wspólnych apeli do państw niebędących jeszcze stronami ICSANT.

Podmiot wdrażający: UNCCT

- Projekt 6: Analiza przyczyn nieprzystępowania państw do ICSANT oraz wyzwań, z którymi muszą się one zmierzyć

Szczegóły projektu: Analiza przyczyn nieprzystępowania państw do ICSANT oraz wyzwań, z którymi muszą się one zmierzyć. UNCCT przeprowadzi badanie akademickie, aby uzyskać głębsze zrozumienie przyczyn nieprzystępowania państw do ICSANT i wyzwań, z którymi muszą się one zmierzyć oraz wyda zalecenia co do sposobu podejścia do tych przyczyn i wyzwań, aby zapewnić częstsze przystępowanie do ICSANT, a także wskaże wymogi legislacyjne oraz środki służące skutecznemu wdrażaniu.

Podmiot wdrażający: UNCCT

(¹) Możliwe jest zaproszenie również poszczególnych państw stron ICSANT, jeżeli ich udział wniesie dodatkową wartość.

Projekt 7: Rozwój i utrzymanie regularnie aktualizowanej i chronionej hasłem strony internetowej zawierającej wszelkie informacje na temat ICSANT, w tym przykłady przepisów krajowych

Szczegóły projektu: Strona internetowa będzie zawierać wszelkie dostępne informacje na temat ICSANT, w tym zbiór wszystkich krajowych przepisów wdrażających ICSANT we wszystkich państwach stronach, zbiór dobrych praktyk i wzory przepisów, artykuły naukowe, informacje o działaniach popularyzatorskich i harmonogram tych działań, adres e-mail, na który można kierować pytania, informacje o dostępnej pomocy, kwestionariusz z odpowiedziami na temat ICSANT oraz ofertę 12-godzinnych seminariów internetowych dotyczących różnych aspektów ICSANT (cztery seminaria w języku angielskim, cztery w języku francuskim i cztery w języku hiszpańskim).

Podmiot wdrażający: UNODC

Projekt 8: Opracowanie i publikacja podręcznika szkoleniowego zawierającego badania fikcyjnych sytuacji dotyczących ICSANT

Szczegóły projektu: Podręcznik szkoleniowy dotyczący ICSANT zostanie opracowany na podstawie badań fikcyjnych sytuacji.

Podmiot wdrażający: UNODC

Projekt 9: Opracowanie modułu e-uczenia się w zakresie ICSANT

Szczegóły projektu: Moduł zostanie przetłumaczony na co najmniej cztery języki urzędowe ONZ i umieszczony na stronie internetowej UNODC Global e-learning: <https://www.unodc.org/elearning>.

Podmiot wdrażający: UNODC

Projekt 10: Budowanie zdolności w zakresie terroryzmu jądrowego w dziedzinie bezpieczeństwa granic i zarządzania nimi

Szczegóły projektu: UNCCT zorganizuje imprezy poświęcone budowaniu zdolności w zakresie bezpieczeństwa granic i zarządzania nimi; odbędą się one w sześciu regionach:

- Sahel,
- Azja Południowa i Azja Południowo-Wschodnia,
- Róg Afryki,
- Azja Środkowa i Kaukaz,
- Europa Wschodnia i Europa Południowo-Wschodnia,
- Bliski Wschód i Afryka Północna.

Podmiot wdrażający: UNCCT

Projekt 11: Przygotowanie broszur informacyjnych i materiałów szkoleniowych

Szczegóły projektu: Przygotowane zostaną broszury informacyjne dotyczące ICSANT we wszystkich sześciu językach urzędowych ONZ i opracowany zostanie kwestionariusz oceny własnej dla państw rozważających przystąpienie do ICSANT.

Podmiot wdrażający: UNODC

Oczekiwane rezultaty powyższych projektów:

- 1) zwiększenie liczby państw stron ICSANT;
- 2) zwiększanie wiedzy na temat ICSANT wśród beneficjentów takich jak osoby kształtujące politykę i podejmujące decyzje na poziomie krajowym, w tym parlamentarzystów, a także na forach międzynarodowych;
- 3) ulepszenie przepisów krajowych poprzez włączenie wszystkich wymogów przewidzianych w ICSANT;
- 4) opracowanie materiałów do e-uczenia się i innych odpowiednich materiałów szkoleniowych, w tym między innymi badań sytuacyjnych, oraz uwzględnianie ich podczas udzielania technicznej pomocy prawnej;
- 5) opracowanie i utrzymanie referencyjnej strony internetowej zawierającej wszelkie informacje dotyczące ICSANT, w tym dobre praktyki;

- 6) zwiększenie zdolności urzędników wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i innych właściwych krajowych podmiotów w odniesieniu do prowadzenia dochodzeń lub śledztw, ścigania i orzekania w poszczególnych sprawach;
 - 7) rozwijanie synergii z innymi odpowiednimi międzynarodowymi instrumentami prawnymi takimi jak Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych oraz zmiana do tej konwencji, a także rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004);
 - 8) zwiększanie zdolności państw do wykrywania zagrożeń ze strony terrorystów nabywających materiały jądrowe lub inne materiały radioaktywne oraz do reagowania na te zagrożenia.
-

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1940**z dnia 10 grudnia 2018 r.****zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/788/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (zwanego dalej „DRK”).
- (2) W dniu 12 grudnia 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/2231 ⁽²⁾ w odpowiedzi na utrudnianie procesu wyborczego i łamanie praw człowieka w DRK. Decyzja ta zmieniła decyzję 2010/788/WPZiB między innymi przez wprowadzenie autonomicznych środków ograniczających na mocy jej art. 3 ust. 2.
- (3) W oparciu o przegląd środków, o których mowa w art. 3 ust. 2 decyzji 2010/788/WPZiB, należy przedłużyć obowiązywanie środków ograniczających do dnia 12 grudnia 2019 r.
- (4) W konkluzjach z grudnia 2017 r. Rada wezwała wszystkie podmioty kongijskie, a przede wszystkim władze i instytucje tego państwa do odegrania konstruktywnej roli w procesie wyborczym. Mając na uwadze zbliżające się wybory, Rada podkreśla, jak ważne jest, aby były one wiarygodne i pluralistyczne, zgodnie z aspiracjami narodu kongijskiego do wybrania swoich przedstawicieli. Rada dokona dalszego przeglądu środków ograniczających w świetle wyborów w DRK i jest gotowa odpowiednio je dostosować.
- (5) Uzasadnienia dotyczące ośmiu osób wymienionych w załączniku II powinny zostać zmienione. Ponadto informacje dotyczące wszystkich osób wymienionych w tym załączniku powinny zostać uaktualnione.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/788/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 9 ust. 2 decyzji 2010/788/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„2. Środki, o których mowa w art. 3 ust. 2, stosuje się do dnia 12 grudnia 2019 r. W stosownych przypadkach ich obowiązywanie jest przedłużane lub są one zmieniane, jeżeli Rada uzna, że ich cele nie zostały osiągnięte.”.

Artykuł 2

Wykaz w załączniku II do decyzji 2010/788/WPZiB zastępuje się wykazem określonym w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB (Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/2231 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. L 336 I z 12.12.2016, s. 7).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 2

A. Osoby

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Ilunga Kampete	alias Gaston Hughes Ilunga Kampete; alias Hugues Raston Ilunga Kampete. Data urodzenia: 24.11.1964. Miejsce urodzenia: Lubumbashi (DRK). Wojskowy dokument tożsamości nr: 1-64-86-22311-29. Obywatelstwo: DRK. Adres: 69, avenue Nyangwile, Kinsuka Mimosas, Kinshasa/Ngaliema, RDC.	Jako dowódca Gwardii Republikańskiej (GR) Ilunga Kampete był odpowiedzialny za rozmieszczone w terenie oddziały GR, które użyły siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuściły się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Ilunga Kampete brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	12.12.2016
2.	Gabriel Amisi Kumba	alias Gabriel Amisi Nkumba; »Tango Fort«; »Tango Four«. Data urodzenia: 28.5.1964. Miejsce urodzenia: Malela (DRK). Wojskowy dokument tożsamości nr: 1-64-87-77512-30. Obywatelstwo: DRK. Adres: 22, avenue Mbenseke, Ma Campagne, Kinshasa/Ngaliema, RDC.	Był dowódca 1. strefy obrony kongijskiej armii (FARDC), która użyła siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuściła się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Gabriel Amisi Kumba brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lipcu 2018 r. Gabriel Amisi Kumba został mianowany zastępcą szefa sztabu Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Kongo (FARDC), odpowiedzialnym za operacje i wywiad.	12.12.2016
3.	Ferdinand Ilunga Luyoyo	Data urodzenia: 8.3.1973. Miejsce urodzenia: Lubumbashi (DRK). Nr paszportu: OB0260335 (ważny od 15 kwietnia 2011 r. do 14 kwietnia 2016 r.). Obywatelstwo: DRK. Adres: 2, avenue des Orangers, Kinshasa/Gombe, RDC.	Jako dowódca organu zajmującego się tłumieniem zamieszek <i>Légion Nationale d'Intervention</i> Narodowej Policji Kongo (PNC) Ferdinand Ilunga Luyoyo był odpowiedzialny za użycie siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuszczenie się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Ferdinand Ilunga Luyoyo brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lipcu 2017 r. Ferdinand Ilunga Luyoyo został mianowany dowódcą zespołu PNC odpowiedzialnego za ochronę instytucji i urzędników wysokiego szczebla.	12.12.2016

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
4.	Celestin Kanyama	alias Kanyama Tshisiku Celestin; Kanyama Celestin Cishiku Antoine; Kanyama Cishiku Bilolo Célestin; Esprit de mort. Data urodzenia: 4.10.1960. Miejsce urodzenia: Kananga (DRK). Obywatelstwo: DRK. Nr paszportu: OB0637580 (ważny od 20 maja 2014 r. do 19 maja 2019 r.). Otrzymał wizę Schengen nr 011518403 wydaną 2 lipca 2016 r. Adres: 56, avenue Usika, Kinshasa/Gombe, RDC.	Jako komisarz Narodowej Policji Konga (PNC) Celestin Kanyama był odpowiedzialny za użycie siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuszczenie się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Z racji pełnionej funkcji Celestin Kanyama brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lipcu 2017 r. Celestin Kanyama został mianowany dyrektorem generalnym szkół policji państwowej.	12.12.2016
5.	John Numbi	alias John Numbi Banza Tambo; John Numbi Banza Ntambo; Tambo Numbi. Data urodzenia: 16.8.1962. Miejsce urodzenia: Jadotville-Likasi-Kolwezi (DRK). Obywatelstwo: DRK. Adres: 5, avenue Oranger, Kinshasa/Gombe, RDC.	Były inspektor generalny Narodowej Policji Konga (PNC), John Numbi, był szczególnie zaangażowany w kampanię brutalnego zastraszania podczas wyborów gubernatorów w czterech prowincjach DRK (tworzących wcześniej prowincję Katanga) w marcu 2016 r. i jako taki jest odpowiedzialny za utrudnianie opartych na konsensusie i pokojowych rozwiązań zmierzających do przeprowadzenia w DRK wyborów. W lipcu 2018 r. John Numbi został mianowany inspektorem generalnym Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC).	12.12.2016
6.	Roger Kibelisa	alias Roger Kibelisa Ngambaswi. Data urodzenia: 9.9.1959. Miejsce urodzenia: Fayala (DRK). Obywatelstwo: DRK. Adres: 24, avenue Photopao, Kinshasa/Mont Ngafula, RDC.	Jako dyrektor ds. wewnętrznych Narodowych Służb Wywiadowczych (ANR) Roger Kibelisa jest zaangażowany w kampanię zastraszania członków opozycji prowadzoną przez funkcjonariuszy ANR, w tym bezprawne zatrzymania i aresztowania. Roger Kibelisa podważał zatem praworządność oraz utrudniał oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów.	12.12.2016
7.	Delphin Kaimbi	alias Delphin Kahimbi Kasagwe; Delphin Kayimbi Demba Kasangwe; Delphin Kahimbi Kasangwe; Delphin Kahimbi Demba Kasangwe; Delphin Kasagwe Kahimbi. Data urodzenia: 15.1.1969 (lub: 15.7.1969). Miejsce urodzenia: Kiniezire/Goma (DRK). Obywatelstwo: DRK. Nr paszportu dyplomatycznego: DB0006669 (ważny od 13 listopada 2013 r. do 12 listopada 2018 r.). Adres: 1, 14eme rue, Quartier Industriel, Linete, Kinshasa, RDC.	Były szef organu wywiadu wojskowego (byłego DEMIAP), stanowiącego część Narodowego Centrum Operacji, struktury dowodzenia i kontrolowania odpowiedzialnej za bezprawne aresztowania i brutalne represje w Kinszasie we wrześniu 2016 r. oraz odpowiedzialnej za siły, które brały udział w zastraszaniu oraz bezprawnych aresztowaniach, utrudniając oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów. W lipcu 2018 r. Delphin Kaimbi został mianowany zastępcą szefa sztabu w Sztapie Generalnym FARDC, odpowiedzialnym za wywiad.	12.12.2016

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
8.	Evariste Boshab, były wicepremier i minister spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa	alias Evariste Boshab Mabub Ma Bileng Data urodzenia: 12.1.1956. Miejsce urodzenia: Tete Kalamba (DRK). Obywatelstwo: DRK. Paszport dyplomatyczny nr: DP0000003 (ważny: 21 grudnia 2015 r. – traci ważność: 20 grudnia 2020 r.). Wiza Schengen utraciła ważność 5.1.2017. Adres: 3, avenue du Rail, Kinshasa/Gombe, RDC.	Z racji pełnionej funkcji wicepremiera i ministra spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa od grudnia 2014 r. do grudnia 2016 r., Evariste Boshab był oficjalnie odpowiedzialny za służby policji i bezpieczeństwa oraz koordynowanie działalności gubernatorów prowincji. Z racji pełnionej funkcji odpowiadał za aresztowania działaczy i członków opozycji, jak również za nieproporcjonalne użycie siły, w tym między wrześniem 2016 r. a grudniem 2016 r. w reakcji na demonstracje w Kinszasie, w wyniku czego wiele osób cywilnych zostało zabitych lub rannych przez służby bezpieczeństwa. Evariste Boshab brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	29.5.2017
9.	Alex Kande Mupompa, były gubernator Kasai Central (Środkowego Kasai)	alias Alexandre Kande Mupomba; alias Kande-Mupompa. Data urodzenia: 23.9.1950. Miejsce urodzenia: Kananga (DRK). Obywatelstwo: DRK i belgijskie. Nr paszportu DRK: OP0024910 (ważny: 21 marca 2016 r. – traci ważność: 20 marca 2021 r.). Adresy: Messidorlaan 217/25, 1180 Uccle, Belgium 1, avenue Bumba, Kinshasa/Ngaliema, RDC.	Jako gubernator Środkowego Kasai do października 2017 roku Alex Kande Mupompa był odpowiedzialny za nieproporcjonalne stosowanie siły, brutalne represje i egzekucje pozasądowe popełniane przez siły bezpieczeństwa oraz PNC w Środkowym Kasai od sierpnia 2016 roku, w tym zabójstwa na terytorium Dibaya w lutym 2017 roku. Alex Kande Mupompa brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	29.5.2017
10.	Jean-Claude Kazembe Musonda, były gubernator Haut-Katanga	Data urodzenia: 17.5.1963. Miejsce urodzenia: Kashobwe (DRK). Obywatelstwo: DRK. Adres: 7891, avenue Lubembe, Quartier Lido, Lubumbashi, Haut-Katanga, RDC.	Jako gubernator Haut Katanga do kwietnia 2017 r., Jean-Claude Kazembe Musonda odpowiadał za nieproporcjonalne użycie siły i brutalne represje stosowane przez siły bezpieczeństwa i PNC w Haut Katanga, w tym między 15 a 31 grudnia 2016 r., gdy 12 osób cywilnych zabito a 64 rannych w wyniku użycia zbrojnej siły przez siły bezpieczeństwa wraz z agentami PNC w reakcji na protesty w Lubumbashi. Jean-Claude Kazembe Musonda brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	29.5.2017

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
11.	Lambert Mende, minister komunikacji i mediów oraz rzecznik rządu	alias Lambert Mende Omalanga Data urodzenia: 11.2.1953. Miejsce urodzenia: Okolo (DRK). Paszport dyplomatyczny nr: DB0001939 (wydany: 4 maja 2017 r. — traci ważność: 3 maja 2022 r.). Obywatelstwo: DRK. Adres: 20, avenue Kalongo, Kinshasa/Ngaliema, RDC.	Jako minister komunikacji i mediów od 2008 r. Lambert Mende odpowiada za represyjną politykę medialną, która narusza prawo do wolności słowa i informacji oraz podważa kompromisowe i pokojowe rozwiązanie na rzecz wyborów w DRK. W dniu 12 listopada 2016 r. przyjął dekret, który ogranicza możliwość nadawania programów w DRK przez zagraniczne media. Z naruszeniem porozumienia politycznego zawartego w dniu 31 grudnia 2016 r. między prezydencką większością a partiami opozycyjnymi, według stanu na październik 2018 r., szereg mediów nie wznowił transmisji. Z racji pełnionej funkcji ministra komunikacji i mediów Lambert Mende odpowiada zatem za utrudnianie wypracowania kompromisowego i pokojowego rozwiązania na rzecz wyborów w DRK, w tym poprzez akty represji.	29.5.2017
12.	Generał brygady Eric Ruhorimbere, zastępca dowódcy 21. regionu wojskowego (Mbujimayi)	alias Eric Ruhorimbere Ruhanga; Tango Two; Tango Deux. Data urodzenia: 16.7.1969. Miejsce urodzenia: Minembwe (DRK). Wojskowy dokument tożsamości nr: 1-69-09-51400-64. Obywatelstwo: DRK. Nr paszportu DRK: OB0814241. Adres: Mbujimayi, Kasai Province, RDC.	Jako zastępca dowódcy 21. regionu wojskowego od września 2014 r. do lipca 2018 r., Eric Ruhorimbere odpowiadał za nieproporcjonalne użycie siły i egzekucje pozasądowe dokonywane przez siły FARDC, zwłaszcza przeciwko milicji Nsapu oraz kobietom i dzieciom. Eric Ruhorimbere brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lipcu 2018 r., Eric Ruhorimbere został mianowany dowódcą sektora operacyjnego Nord Equateur.	29.5.2017
13.	Ramazani Shadari, były wicepremier i minister spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa	alias Emmanuel Ramazani Shadari Mulanda; Shadary. Data urodzenia: 29.11.1960. Miejsce urodzenia: Kasongo (DRK). Obywatelstwo: DRK. Adres: 28, avenue Ntela, Mont Ngafula, Kinshasa, RDC.	Jako wicepremier oraz minister spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa do lutego 2018 r. Ramazani Shadari był oficjalnie odpowiedzialny za służby policji i bezpieczeństwa oraz koordynowanie działalności gubernatorów prowincji. Z racji pełnionej funkcji był odpowiedzialny za aresztowania działaczy i członków opozycji, a także za nieproporcjonalne użycie siły, takie jak w przypadku brutalnego rozprawienia się z członkami ruchu Bundu Dia Kongo (BDK) w Środkowym Kongo, za represje w Kinszasie w okresie od stycznia do lutego 2017 r. oraz nieproporcjonalne użycie siły i brutalne represje w prowincjach Kasai. Z racji pełnionej funkcji Ramazani Shadari brał zatem udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W lutym 2018 r. Ramazani Shadari objął stanowisko stałego sekretarza <i>Parti du peuple pour la reconstruction et le développement</i> (PPRD).	29.5.2017

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
14.	Kalev Mutondo, szef (formalnie dyrektor generalny) Narodowych Służb Wywiadowczych (National Intelligence Service – ANR)	alias Kalev Katanga Mutondo, Kalev Motono, Kalev Mutundo, Kalev Mutoid, Kalev Mutombo, Kalev Mutond, Kalev Mutondo Katanga, Kalev Mutund. Data urodzenia: 3.3.1957. Obywatelstwo: DRK. Nr paszportu: DB0004470 (wydany: 8 czerwca 2012 r. — traci ważność: 7 czerwca 2017 r.). Adres: 24, avenue Ma Campagne, Kinshasa, RDC.	Jako długoletni szef Narodowych Służb Wywiadowczych (ANR), Kalev Mutondo bierze udział w arbitralnym aresztowaniu, zatrzymaniu i złym traktowaniu członków opozycji, członków społeczeństwa obywatelskiego i innych osób oraz ponosi odpowiedzialność za takie działania. Podważa on zatem praworządność oraz utrudnia oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów, jak również bierze udział w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka w DRK, w kierowaniu takimi czynami lub ich popętnianiu.	29.5.2017

B. Podmioty

[...].

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1941**z dnia 10 grudnia 2018 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/610 w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 kwietnia 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/610 ⁽¹⁾ w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUTM RCA).
- (2) W dniu 30 lipca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1082 ⁽²⁾ przedłużającą mandat tej misji do dnia 19 września 2020 r.
- (3) W dniu 15 października 2018 r. Rada, w konkluzjach na temat Republiki Środkowoafrykańskiej, stwierdziła zasadność uwzględnienia wniosku wystosowanego przez władze tego kraju o dodatkową pomoc dla sił bezpieczeństwa wewnętrznego Republiki Środkowoafrykańskiej, polegającą na niezwłocznym utworzeniu i rozmieszczeniu odrębnego filaru interoperacyjnego w ramach misji EURM RCA, odpowiedzialnego za prowadzenie działań doradztwa strategicznego w tej dziedzinie.
- (4) Należy odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2016/610.
- (5) W konkluzjach z dnia 15 października 2018 r. Rada uznała ponadto, iż wskazane jest, co podkreślono także w przeglądzie strategicznym misji EUTM RCA, by nadal kontynuować refleksję nad możliwością wzmocnienia działań Unii Europejskiej związanych z siłami bezpieczeństwa wewnętrznego przez specjalne zaangażowanie cywilne w ramach WPBiO. Rada odnotowała w swoich konkluzjach, że powróci do tej kwestii latem 2019 r. – w oparciu o propozycje ESDZ uwzględniające pierwsze wyniki filaru interoperacyjnego – i w ramach strategicznego przeglądu EUTM RCA.
- (6) Zgodnie z art. 5 protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. W związku z tym Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani nie ma ona do niej zastosowania oraz nie uczestniczy w finansowaniu przedmiotowej misji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2016/610 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 dodaje się następujący punkt:

„d) doradztwo strategiczne dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, dyrektora generalnego policji i dyrektora generalnego żandarmerii, by umożliwić interoperacyjność i skoordynowane rozmieszczanie sił obrony i sił bezpieczeństwa wewnętrznego w Republice Środkowoafrykańskiej.”;

- 2) art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Finansowa kwota odniesienia dla kosztów wspólnych EUTM RCA na okres od 20 września 2018 r. do 19 września 2020 r. wynosi 26 131 485 EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2015/528, wynosi 0 %, a procentowa kwota odniesienia, o której mowa w art. 34 ust. 3 tej decyzji, wynosi 0 % w odniesieniu do zobowiązań i 0 % w odniesieniu do płatności.”.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/610 z dnia 19 kwietnia 2016 r. w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUTM RCA) (Dz.U. L 104 z 20.4.2016, s. 21).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1082 z dnia 30 lipca 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/610 w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (Dz.U. L 194 z 31.7.2018, s. 140).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1942**z dnia 10 grudnia 2018 r.****w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania i zmiany decyzji 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 lipca 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/389/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR).
- (2) W dniu 12 grudnia 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/2240 ⁽²⁾ zmieniającą decyzję 2012/389/WPZiB. Nazwa misji została zamieniona na EUCAP Somalia, a mandat misji przedłużono do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (3) W dniu 15 lutego 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/226 ⁽³⁾ zmieniającą decyzję 2012/389/WPZiB i określającą finansową kwotę odniesienia na okres do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (4) W następstwie całościowego i skoordynowanego strategicznego przeglądu zaangażowania w dziedzinie WPBiO w Somalii i w Rogu Afryki, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa postanowił zmienić mandat misji i przedłużyć ją do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2012/389/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2012/389/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) realizuje te cele poprzez wspieranie władz Somalii w opracowywaniu niezbędnego ustawodawstwa oraz ustanowieniu organów sądowych, jak również poprzez zapewnienie niezbędnego mentoringu, doradztwa, szkolenia i wyposażenia somalijskim cywilnym organom egzekwowania prawa morskiego, a także poprzez służenie Ministerstwu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz policji doradztwem w kwestiach polityki, dowodzenia, kontroli i koordynacji w celu wsparcia inicjatyw Unii i partnerów międzynarodowych.”;

- 2) w art. 13 ust. 1 dodaje się akapit:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP Somalia w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. wynosi 66 100 000 EUR.”;

- 3) w art. 16 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2020 r.”.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/389/WPZiB z dnia 16 lipca 2012 r. w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) (Dz.U. L 187 z 17.7.2012, s. 40).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/2240 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR) (Dz.U. L 337 z 13.12.2016, s. 18).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/226 z dnia 15 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) (Dz.U. L 43 z 16.2.2018, s. 15).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1943**z dnia 10 grudnia 2018 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2303 w sprawie wsparcia stałego wykonywania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013) oraz decyzji Rady Wykonawczej OPCW EC-M-33/DEC.1 dotyczącej zniszczenia broni chemicznej należącej do Syrii, w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/2303 ⁽¹⁾.
- (2) Decyzja (WPZiB) 2017/2303 przewiduje 12-miesięczny okres realizacji działań, o których mowa w jej art. 1 ust. 2, od dnia zawarcia umowy finansowej, o której mowa w jej art. 3 ust. 3.
- (3) W dniu 3 października 2018 r. Organizacja o zwalczaniu broni chemicznej („OPCW”), która jest odpowiedzialna za techniczne wdrożenie projektu, wystąpiła z wnioskiem do Unii, o upoważnienie do przedłużenia okresu realizacji przewidzianego w decyzji (WPZiB) 2017/2303 o 12 miesięcy. To przedłużenie umożliwiłoby OPCW dalszą realizację działań, uzupełnionych decyzją dotyczącą zagrożenia bronią chemiczną (C-SS-4/DEC.3) konferencji państw-stron Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów oraz osiągnięciu planowanych celów tych działań, w tym zwiększenia zdolności OPCW w zakresie reagowania na zagrożenia związane z użyciem broni chemicznej.
- (4) Proponowana zmiana decyzji (WPZiB) 2017/2303 dotyczy jej art. 5 ust. 2 oraz sekcji 8 załącznika do tej decyzji, których treść należy zmodyfikować.
- (5) Działania, o których mowa w art. 1 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2017/2303, konkretnie przywołane we wniosku złożonym przez OPCW w dniu 3 października 2018 r., mogą być dalej realizowane bez konieczności angażowania dodatkowych zasobów.
- (6) W związku z tym, aby umożliwić dalszą realizację działań przewidzianych w decyzji (WPZiB) 2017/2303, należy ją zmienić poprzez odpowiednie przedłużenie jej okresu obowiązywania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2017/2303 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące po dniu zawarcia umowy finansowej między Komisją a OPCW, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub 6 miesięcy po jej wejściu w życie, jeżeli do tego dnia taka umowa finansowa nie zostanie zawarta.”;

2) sekcja 8 załącznika otrzymuje brzmienie:

„Szacowany czas realizacji

Planuje się, że czas realizacji projektu wyniesie 24 miesiące.”.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2303 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie wsparcia stałego wykonywania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013) oraz decyzji Rady Wykonawczej OPCW EC-M-33/DEC.1 dotyczącej zniszczenia broni chemicznej należącej do Syrii, w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 329 z 13.12.2017, s. 55).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1944**z dnia 10 grudnia 2018 r.****uchylająca decyzję 2010/127/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 grudnia 2009 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwana dalej „RB ONZ”) przyjęła rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwaną dalej „rezolucją RB ONZ”) nr 1907 (2009) nakładającą na Erytreę środki ograniczające obejmujące zakaz sprzedaży i dostaw broni i powiązanych materiałów do oraz z Erytrei.
- (2) W dniu 1 marca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/127/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei na podstawie rezolucji RB ONZ nr 1907 (2009).
- (3) W dniu 14 listopada 2018 r. RB ONZ przyjęła rezolucję RB ONZ nr 2444 (2018) uchylającą, ze skutkiem natychmiastowym, wszystkie środki ograniczające ONZ skierowane przeciwko Erytrei.
- (4) Decyzję 2010/127/WPZiB należy zatem uchylić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja 2010/127/WPZiB niniejszym traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/127/WPZiB z dnia 1 marca 2010 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei (Dz.U. L 51 z 2.3.2010, s. 19).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1945**z dnia 10 grudnia 2018 r.****zmieniająca decyzję 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/231/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 14 listopada 2018 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 2444 (2018). Rezolucja ta odnotowuje, że jednym z kryteriów umieszczenia w wykazie zgodnie z rezolucją nr 1844 (2008) jest angażowanie się w działania lub wspieranie działań zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii oraz stanowi, że takie działania mogą obejmować, między innymi, planowanie lub popełnianie czynów obejmujących przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć lub kierowanie takimi czynami.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/231/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 2 decyzji 2010/231/WPZiB tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

- „— angażujące się w działania lub wspierające działania zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii, w przypadku gdy takie działania obejmują, między innymi:
- (i) planowanie lub popełnianie czynów obejmujących przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć lub kierowanie takimi czynami;
 - (ii) działania zagrażające procesowi pokojowemu i procesowi pojednania w Somalii;
 - (iii) działania zagrażające użyciem siły wobec federalnego rządu Somalii lub AMISOM,”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/231/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. dotycząca środków ograniczających wobec Somalii i uchylająca wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB (Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 17).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2018/1946**z dnia 10 grudnia 2018 r.****dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/740 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/740 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym, uchylającą decyzję 2014/449/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/740.
- (2) W dniu 21 listopada 2018 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych powołany zgodnie z rezolucją Komitetu Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2206 (2015) uaktualnił informacje dotyczące jednej osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji (WPZiB) 2015/740,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji (WPZiB) 2015/740 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 52.

ZAŁĄCZNIK

Wpis dotyczący wymienionej poniżej osoby zastępuje się wpisem w brzmieniu:

„1. Gabriel JOK RIAK MAKOL (alias: a) Gabriel Jok b) Jok Riak c) Jock Riak)

Stopień: generał broni.

Rola: a) były dowódca sektora pierwszego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (Sudan People's Liberation Army – SPLA); b) dowódca sił obrony.

Data urodzenia: 1 stycznia 1966 r.

Miejsce urodzenia: Bor, Sudan/Sudan Południowy.

Obywatelstwo: Sudan Południowy.

Nr paszportu: D00008623, Sudan Południowy.

Krajowy numer identyfikacyjny: M6600000258472.

Adres: a) stan Unity, Sudan Południowy b) Wau, Zachodni Bahr el Ghazal, Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie przez ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: 2 maja 2018 r. wyznaczony na dowódcę sił obrony. Od stycznia 2013 r. dowodził sektorem pierwszym SPLA, który działa głównie na terenie stanu Unity. Jako dowódca sektora pierwszego SPLA spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie porozumienia o zawieszeniu broni. SPLA jest południowosudańską jednostką wojskową, która uczestniczy w działaniach powodujących wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, w tym w naruszeniach porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia z 9 maja 2014 r. w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zawieszeniu broni); utrudnia działalność mechanizmu monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879060>.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Gabriel Jok Riak został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a) i f) oraz pkt 8 rezolucji 2206 (2015) ze względu na »działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni«; »utrudnianie działań międzynarodowym misjom pokojowym, dyplomatycznym lub humanitarnym w Sudanie Południowym, w tym mechanizmowi monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD, lub utrudnianie świadczenia i dystrybucji pomocy humanitarnej lub dostępu do niej«; a także jako przywódca »jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które samodzielnie lub za pośrednictwem swoich członków uczestniczyły w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 lub 7«.

Gabriel Jok Riak jest dowódcą sektora pierwszego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), tj. południowosudańskiej jednostki wojskowej, która uczestniczyła w działaniach, które spowodowały wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, w tym w naruszeniach porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia z 9 maja 2014 r. w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zawieszeniu broni).

Od stycznia 2013 r. dowodzi sektorem pierwszym armii SPLA, która działa głównie z bazy na terenie stanu Unity. Sektorowi pierwszemu i jego dowódcy, Jokowi Riakowi, podlegają 3., 4. i 5. dywizja SPLA.

Jok Riak i siły pierwszego i trzeciego sektora SPLA pod jego naczelnym dowództwem brały udział w licznych, wymienionych poniżej działaniach, które stanowiły naruszenie zobowiązań na mocy porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. dotyczących zaprzestania wszelkich działań militarnych skierowanych wobec przeciwnika i innych działań zaczepnych, unieruchomienia sił na ich obecnych pozycjach i powstrzymania się od działań, np. przemieszczania oddziałów lub reaprowizacji, które mogłyby doprowadzić do konfrontacji militarnej.

Siły SPLA pod naczelnym dowództwem Joka Riaka wielokrotnie naruszały porozumienie o zawieszeniu broni, podejmując otwarte działania wojenne.

10 stycznia 2014 r. siły SPLA pod naczelnym dowództwem dowódcy sektora pierwszego Joka Riaka zajęły Bentiu, które uprzednio, od 20 grudnia 2013 r., pozostawało pod kontrolą Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO). dywizja SPLA okrążyła i ostrzelała bojowników SPLM-IO niedaleko Leer wkrótce po podpisaniu porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r., a w połowie kwietnia 2014 r. zajęła Mayom i zabiła ponad 300 żołnierzy SPLM-IO.

4 maja 2014 r. oddział SPLA pod dowództwem Joka Riaka ponownie odbił Bentiu. W oświadczeniu wyemitowanym przez telewizję państwową w Dżubie rzecznik SPLA stwierdził, że armia rządowa dowodzona przez Joka Riaka zajęła Bentiu o 16.00, i dodał, że w działaniach udział wzięły także 3. dywizja i jednostka specjalna SPLA. Zaledwie kilka godzin po ogłoszeniu porozumienia majowego siły 3. i 4. dywizji SPLA starły się z bojownikami opozycji, którzy wcześniej zaatakowali pozycje SPLA w pobliżu Bentiu i w północnych rejonach regionów Sudanu Południowego, i odparły ich.

Również już po podpisaniu porozumienia majowego oddziały 3. dywizji SPLA odbiły Wang Kai, a dowódca dywizji, Santino Deng Wol, zezwolił swoim oddziałom na zabicie każdej osoby noszącej broń lub ukrywającej się w domu i nakazał spalić wszelkie domostwa, w których kryli się członkowie sił opozycji.

Pod koniec kwietnia i w maju 2015 r. siły sektora pierwszego SPLA dowodzone przez Joka Riaka przeprowadziły z bazy w stanie Lakes zakrojoną na szeroką skalę ofensywę wojskową przeciwko siłom opozycji w stanie Unity.

Istnieją doniesienia, że na początku września 2014 r. Jok Riak zabiegał o naprawę i modyfikację czołgów, by użyć ich przeciwko siłom opozycji – naruszając w ten sposób wymienione wyżej warunki porozumienia o zawieszeniu broni. Pod koniec października 2014 r. co najmniej 7 000 żołnierzy SPLA i ciężkie uzbrojenie przesunięto z 3. i 5. dywizji w celu wzmocnienia oddziałów 4. dywizji, które najbardziej odczuły atak sił opozycji w pobliżu Bentiu. W listopadzie 2014 r. SPLA oddało nowy sprzęt wojskowy i uzbrojenie, w tym transportery opancerzone, śmigłowce, działa artyleryjskie i amunicję do dyspozycji sektora pierwszego, prawdopodobnie w ramach przygotowań do walki z opozycją. Według doniesień na początku lutego 2015 r. Jok Riak nakazał wysłać transportery opancerzone do Bentiu, być może by odpowiedzieć na niedawne ataki przypuszczone przez siły opozycji.

Po ofensywie podjętej w kwietniu i maju 2015 r. w stanie Unity sektor pierwszy SPLA nie zezwolił zespołowi ds. monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD-MVM w Bentiu na przeprowadzenie dochodzenia w sprawie tego naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni; tym samym wspomniany zespół został pozbawiony swobody przemieszczania się koniecznej do realizacji jego misji.

Ponadto w kwietniu 2014 r. Gabriel Jok Riak doprowadził do eskalacji konfliktu w Sudanie Południowym, gdyż według doniesień pomógł w uzbrojeniu i zmobilizowaniu aż 1 000 młodych mężczyzn z ludu Dinka, którzy uzupełnili zwykle siły SPLA.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL